

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
98/C 55/01	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. november 1997 i sag C-27/96, Danisco Sugar AB mod Allmänna ombudet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Länsrätten i Jönköpings Län) (Kongeriget Sveriges tiltrædelse — landbrug — sukker — national lagerafgift af sukker)	1
98/C 55/02	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. december 1997 i sag C-207/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrudssøgsmål — ligebehandling af mænd og kvinder — forbud mod natarbejde)	2
98/C 55/03	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. december 1997 i sag C-225/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 79/923/EØF — kvalitetskrav til skaldyrvande)	2
98/C 55/04	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. december 1997 i de forenede sager C-253/96-C-258/96, Helmut Kampelmann m.fl. mod Landschaftsverband Westfalen-Lippe (C-253/96-C-256/96), Stadtwerke Witten GmbH mod Andreas Schade (sag C-257/96) og Klaus Haseley mod Stadtwerke Altena GmbH (sag C-258/96) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Hamm) (Underretning af arbejdstageren — direktiv 91/533/EØF — artikel 2, stk. 2, litra c))	3
98/C 55/05	Domstolens dom af 9. december 1997 i sag C-265/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, mod Den Franske Republik (Frie varebevægelser — landbrugsprodukter — hindringer som følge af private aktioner — medlemsstaternes forpligtelser)	4

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 55/06	Domstolens dom af 9. december 1997 i sag C-353/95 P, Tiercé Ladbroke SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik (Konkurrence — statsstøtte — afgift på indsatser i hestevæddeløb — overførsel af midler til en i en anden medlemsstat etableret virksomhed)	4
98/C 55/07	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. december 1997 i sag C-143/96, Leonhard Knubben Spedition GmbH mod Hauptzollamt Mannheim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (Fælles toldtarif — begrebet knust eller formalet peber i underposition 0904 20 90 i den kombinerede nomenklatur)	5
98/C 55/08	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. december 1997 i sag C-8/96, Locamion SA mod Directeur des services fiscaux d'Indre-et-Loire (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Tours) (Direktiv 69/335/EØF — regional afgift på registreringsbeviser for motorkøretøjer)	5
98/C 55/09	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. december 1997 i sag C-42/96, Società Immobiliare SIF SpA mod Amministrazione delle Finanze dello Stato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile e penale di Venezia (Italien)) (Direktiv 69/335/EØF — apportindskud i form af fast ejendom)	6
98/C 55/10	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 1997 i sag C-83/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 92/43/EØF)	6
98/C 55/11	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. december 1997 i sag C-190/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrudssøgsmål — manglende gennemførelse af direktiv 93/72/EØF og 93/101/EF)	7
98/C 55/12	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. december 1997 i sag C-316/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 93/53/EØF, 93/54/EØF, 93/113/EF og 93/114/EF — manglende gennemførelse inden for de fastsatte frister)	7
98/C 55/13	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. december 1997 i sag C-325/96, Fábrica de Queijo Eru Portuguesa Ld ^a mod Subdirector-Geral das Alfândegas, procesdeltager: Ministério Público (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo) (Proceduren for aktiv forædling — særlig ordning for mejeriprodukter — forlængelse af frist for udførsel)	8
98/C 55/14	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. december 1997 i sag C-341/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrudssøgsmål — direktiv 93/36/EØF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 55/15	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 1997 i sag C-360/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 91/371/EØF — anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz om direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring)	9
98/C 55/16	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 1997 i sag C-361/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 92/49/EØF — direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring)	9
98/C 55/17	Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 1997 i sag C-382/95, Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH mod Hauptzollamt München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (Fælles toldtarif — toldpositioner — tarifiering af en elektronisk komponent, »vista board«, som er bestemt til billedforarbejdning og kan anvendes som grafik kort i en datamat — tarifiering i den kombinerede nomenklatur)	10
98/C 55/18	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 1997 i sag C-384/95, Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG mod Finanzamt Calau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht des Landes Brandenburg) (Moms — begrebet tjenesteydelser — national godtgørelse for ekstensivering af kartoffelproduktionen)	10
98/C 55/19	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 1997 i sag C-263/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 89/106/EØF — byggevarer)	11
98/C 55/20	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 1997 i sag C-284/96, Didier Tabouillot mod Directeur des services fiscaux de Meurthe-et-Moselle (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Briey) (Traktatens artikel 95 — differentieret afgift på motorkøretøjer)	11
98/C 55/21	Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 1997 i sag C-309/96, Daniele Annibaldi mod Sindaco del Comune di Guidonia og Presidente Regione Lazio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura circondariale di Roma — Afdelingen i Tivoli) (Landbrug — naturpark og arkæologisk område — økonomisk virksomhed — beskyttelse af grundrettigheder — uden for Domstolens prøvelsesret)	12
98/C 55/22	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 1997 i sag C-5/97, Ballast Nedam Groep NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Raad van State) (Fri udveksling af tjenesteydelser — offentlige bygge- og anlægskontrakter — godkendelse af entreprenører — den relevante enhed)	12
98/C 55/23	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. januar 1998 i sag C-37/95, Belgische Staat mod Ghent Coal Terminal NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Hof van Cassatie) (Merværdiafgift — sjette momsdirektiv — artikel 17 — fradrag — berigtigelse af fradrag)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 55/24	Domstolens dom af 15. januar 1998 i sag C-15/96, Kalliope Schöning-Kougebeto-poulou mod Freie und Hansestadt Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Hamburg) (Fri bevægelighed for personer — kollektiv overens-komst for offentligt ansatte — automatisk oprykning på grundlag af anciennitet — faglig erfaring erhvervet i en anden medlemsstat)	13
98/C 55/25	Domstolens dom af 15. januar 1998 i sag C-44/96, Mannesmann Anlagenbau Austria AG m.fl. mod Strohal Rotationsdruck GesmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt) (Offentlige kontrakter — fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter — statens trykkeri — underafdeling, der driver forretningsvirksomhed)	13
98/C 55/26	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. januar 1998 i sag C-80/96, Quelle Schicke-danz AG und Co. mod Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht, Kassel) (Den fælles toldtarif — tarifiering af en sammensat vare — gyldigheden af bilaget til Kommissionens for-ordning (EF) nr. 1966/94)	14
98/C 55/27	Sag C-385/97: Sag anlagt den 11. november 1997 af Kommissionen for De Europæ-iske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	15
98/C 55/28	Sag C-399/97: Sag anlagt den 19. november 1997 af SARL Glasoltherm mod Kom-missionen for De Europæiske Fællesskaber	15
98/C 55/29	Sag C-408/97: Sag anlagt den 4. december 1997 af Kommissionen for De Europæ-iske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	15
98/C 55/30	Sag C-410/97: Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	16
98/C 55/31	Sag C-411/97: Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for De Europæ-iske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	16
98/C 55/32	Sag C-419/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. november 1997 af Nederlandenes Raad van State i sagen Vereniging Dorpsbe-lang Hees, Stichting Werkgroep Weurt, Vereniging Stedelijk Leefmilieu Nijmegen og De Groenen Regio Gelderland, alle Nijmegen, mod directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland	17
98/C 55/33	Sag C-422/97 P: Appel iværksat den 12. december 1997 af Société anonyme de tra-verses en béton armé (SATEBA) til prøvelse af kendelse afsagt den 29. september 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
98/C 55/34	Sag C-428/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. oktober 1997 af Bundesfinanzhof i sagen Sarclad International Ltd Wittington, Chesterfield, Storbritannien, mod Bundesamt für Finanzen	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 55/35	Sag C-429/97: Sag anlagt den 18. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	18
98/C 55/36	Sag C-430/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. september 1997 af Amtsgericht Köln i sagen Jutta Johannes mod Dr. Hartmut Johannes	19
98/C 55/37	Sag C-431/97: Sag anlagt den 19. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	19
98/C 55/38	Sag C-432/97: Sag anlagt den 22. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	20
98/C 55/39	Sag C-433/97 P: Appel iværksat den 22. december 1997 af IPK München GmbH til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-331/94, IPK München GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20
98/C 55/40	Sag C-440/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 9. december 1997 af Frankrigs Cour de cassation i sagen G.I.E. groupe Concorde, selskabet Uni Europe, selskabet La Préservatrice foncière IARD, selskabet La Baloise, selskabet Réunion européenne, selskabet Allianz, selskabet British and Foreign Marine Insurance Co. Ltd og selskabet Camat mod kaptajnen på skibet »Suhadwarno Panja«, selskabet P. T. Perusahaan Pelayaran »Trikorla Lloyd«, selskabet Pro Ligne Ltd, selskabet Sveriges Angarts Assurans Forening, selskabet Somaba og selskabet Agence maritime Borghans	21
98/C 55/41	Sag C-442/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. december 1997 af Arbejdsrechtbank Brugge, Afdeling Oostende, i sagen Jozef Van Coile mod Rijksdienst voor Pensioenen	21
98/C 55/42	Slettelse af sag C-322/96	22
98/C 55/43	Slettelse af sag C-169/97	22
98/C 55/44	Slettelse af sag C-193/96	22
98/C 55/45	Slettelse af sag C-205/97	22
RETTEN I FØRSTE INSTANS		
98/C 55/46	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 1997 i sag T-152/95, Odette Nicos Petrides Co. Inc. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Den fælles markedsordning for råtabak — Kommissionens forvaltning — erstatningssøgsmål — forældelse — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet)	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 55/47	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 1997 i sag T-159/95, Luigia Dricot m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse om, at en ansøger ikke har bestået den mundtlige prøve — overensstemmelse mellem klagen og stævningen — princippet om ligebehandling af mænd og kvinder — princippet om forbud mod forskelsbehandling — begrundelsespligtens omfang — udvælgelseskomitéens vurdering)	23
98/C 55/48	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 1997 i sag T-110/96, Dominique-François Bareth mod Den Europæiske Unions Regionsudvalg (Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve — afslag på at udnævne en bestået ansøger — magtfordrejning — princippet om ligebehandling — begrundelsespligt)	23
98/C 55/49	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 1997 i sag T-208/96, Eberhard Eiselt mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Faglig efteruddannelse — afslag på deltagelse — tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24 og af ligebehandlingsprincippet — krav om erstatning af det lidte tab)	24
98/C 55/50	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 1997 i de forenede sager T-159/94 og T-160/94, Ajinomoto Co. Inc. og The NutraSweet Company mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationsøgsmål — dumping — aspartam — retten til at varetage sine interesser — normal værdi — referenceland — patent — skade)	24
98/C 55/51	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 1997 i sag T-178/94, Asociación Telefónica de Mutualistas (ATM) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — nedsættelse af sociale bidrag — henlæggelse af klagen — retlig interesse i søgsmål — afvisning)	25
98/C 55/52	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 1997 i sag T-167/94 (92), Detlef Nölle mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fastsættelse af sagsomkostninger)	25
98/C 55/53	Sag T-253/97: Sag anlagt den 17. september af Dipl.-Ing. Kurt Giegerich mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
98/C 55/54	Sag T-298/97: Sag anlagt den 2. december 1997 af Mauro Alzetta m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26
98/C 55/55	Sag T-309/97: Sag anlagt den 9. december 1997 af Bavarian Lager Company Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26
98/C 55/56	Sag T-310/97: Sag anlagt den 16. december 1997 af De Nederlandske Antiller mod Rådet for Den Europæiske Union	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 55/57	Sag T-312/97: Sag anlagt den 8. december 1997 af Masotti srl m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	28
98/C 55/58	Sag T-313/97: Sag anlagt den 11. december 1997 af Anna Maria Baldo m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
98/C 55/59	Sag T-596/97: Sag anlagt den 17. december 1997 af Dalmine SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
98/C 55/60	Sag T-598/97: Sag anlagt den 19. december 1997 af BSC Footwear Supplies m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union	30
98/C 55/61	Sag T-599/97: Sag anlagt den 19. december 1997 af Swedish Match Advertising Products NV/SA mod Rådet for Den Europæiske Union	31
98/C 55/62	Sag T-608/97: Sag anlagt den 23. december 1997 af Onno Plug mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	31
98/C 55/63	Sag T-610/97: Sag anlagt den 23. december 1997 af Hanne Norup Carlsen m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union	32
98/C 55/64	Sag T-611/97: Sag anlagt den 24. december 1997 af NV Transfluvia mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union	33
98/C 55/65	Sag T-619/97: Sag anlagt den 24. december 1997 af N. V. Wybo mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union	33
98/C 55/66	Sag T-2/98: Sag anlagt den 30. december 1997 af E. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 27. november 1997

i sag C-27/96, Danisco Sugar AB mod Allmänna ombudet
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Länsrätten i
Jönköpings Län) ⁽¹⁾

*(Kongeriget Sveriges tiltrædelse — landbrug — sukker —
national lagerafgift af sukker)*

(98/C 55/01)

(Processprog: svensk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive
offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-27/96, angående en anmodning, som Länsrätten i Jönköpings Län (Sverige) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Danisco Sugar AB mod Allmänna ombudet at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 137, stk. 2, artikel 145, stk. 2, og artikel 149, stk. 1, i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 21), af EF-traktatens artikel 39 og 40, af

Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 177 af 1.7.1981, s. 4) og af Kommissionens forordning (EF) nr. 3300/94 af 21. december 1994 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse (EFT L 341 af 30.12.1994, s. 39), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Første Afdeling, M. Wathelet, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann og L. Sevón (refererende dommer); generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 27. november 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 137, stk. 2, og artikel 145, stk. 2, i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, samt EF-traktatens artikel 39 og 40, Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker og Kommissionens forordning (EF) nr. 3300/94 af 21. december 1994 om overgangsforanstaltninger som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse er ikke til hinder for, at en stat, der tiltræder Den Europæiske Union, umiddelbart før sin tiltrædelse udsteder en lov om indførelse af en afgift af sukker, der på dette tidspunkt er oplagret i staten.

⁽¹⁾ EFT C 95 af 30.3.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 4. december 1997

i sag C-207/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾*(Traktatbrudssøgsmaal — ligebehandling af mænd og kvinder — forbud mod natarbejde)*

(98/C 55/02)

*(Processprog: italiensk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-207/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Marie Wolfcarius og Enrico Altieri) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: professor Umberto Leanza, bistået af Oscar Fiumara), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten, idet den ikke inden for den fastsatte frist administrativt og ved lov har fastsat de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40), og idet den i strid med direktivets artikel 5 i national ret har opretholdt et forbud mod, at kvinder arbejder om natten, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Første Afdeling, M. Wathelet, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (refererende dommer), P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: R. Grass, den 4. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten, idet den i strid med artikel 5 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår i national ret har opretholdt et forbud mod, at kvinder arbejder om natten.*

2) *I øvrigt afvises sagen.*

3) *Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.*⁽¹⁾ EFT C 247 af 24.8.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 4. december 1997

i sag C-225/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾*(Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 79/923/EØF — kvalitetskrav til skaldyrvande)*

(98/C 55/03)

*(Processprog: italiensk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-225/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først Antonio Aresu, derefter Paolo Stancanelli), mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: professor Umberto Leanza, bistået af Pier Giorgio Ferri), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den har undladt i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets direktiv 79/923/EØF af 30. oktober 1979 om kvalitetskrav til skaldyrvande (EFT L 281 af 10.11.1979, s. 47) at udpege de vandområder, der kræver beskyttelse eller forbedring for at gøre det muligt for skaldyr at leve og vokse deri, og/eller har undladt i medfør af direktivets artikel 13 at give Kommissionen meddelelse om udpegningen, idet den har undladt i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 79/923/EØF at udarbejde programmer med henblik på at mindske forureningen, og idet den har undladt i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 79/923/EØF at fastsætte værdier for parametrene i punkt 8 og 9 i bilaget til direktiv 79/923/EØF, med undtagelse af kviksølv og bly, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og P. Jann; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 4. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 79/923/EØF af 30. oktober 1979 om kvalitetskrav til skaldyrvande,*

— *idet den har undladt i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 79/923/EØF at udpege de vandområder, der kræver beskyttelse eller forbedring for at gøre det muligt for skaldyr at leve og vokse deri*

— *idet den har undladt i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 79/923/EØF at udarbejde programmer med henblik på at mindske forureningen, og*

— *idet den har undladt i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 79/923/EØF at fastsætte værdier for parametrene i punkt 8 og 9 i bilaget til direktiv 79/923/EØF, med undtagelse af kviksløv og bly.*

2) *Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 247 af 24.8.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 4. december 1997

i de forenede sager C-253/96-C-258/96, Helmut Kampelmann m.fl. mod Landschaftsverband Westfalen-Lippe (C-253/96-C-256/96), Stadtwerke Witten GmbH mod Andreas Schade (sag C-257/96) og Klaus Haseley mod Stadtwerke Altena GmbH (sag C-258/96) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Hamm) (¹)

(Underretning af arbejdstageren — direktiv 91/533/EØF — artikel 2, stk. 2, litra c))

(98/C 55/04)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-253/96-C-258/96, angående en anmodning, som Landesarbeitsgericht Hamm (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager Helmut Kampelmann m.fl. mod Landschaftsverband Westfalen-

Lippe (C-253/96-C-256/96), Stadtwerke Witten GmbH mod Andreas Schade (sag C-257/96) og Klaus Haseley mod Stadtwerke Altena GmbH (sag C-258/96) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet (EFT L 288 af 18.10.1991, s. 32), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Første Afdeling, M. Wathelet (refererende dommer), som fungerende afdelingsformand, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: G. Tesauro; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 4. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *For den meddelelse, der omhandles i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet, for så vidt som den oplyser arbejdstageren om de væsentlige elementer i kontrakten eller i ansættelsesforholdet, navnlig om de i artikel 2, stk. 2, litra c), nævnte omstændigheder, gælder der en formodning for, at den er sand, som svarer til den, der i den nationale retsorden er knyttet til et sådant dokument, som er udarbejdet af arbejdsgiveren og meddelt arbejdstageren. Det skal dog være tilladt arbejdsgiveren at føre ethvert modbevis ved at godtgøre, enten at oplysningerne i denne meddelelse er urigtige i sig selv, eller at de demteres af de faktiske omstændigheder.*

2) *Artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 91/533/EØF kan påberåbes umiddelbart for de nationale retter af private over for staten og ethvert organ eller enhver enhed, der er undergivet statens myndighed eller kontrol, eller som har beføjelser, der er uforholdsmæssigt vidtgående i forhold til dem, der følger af bestemmelser, som gælder i forholdet mellem private, enten når staten har undladt at gennemføre direktivet i national ret inden for de fastsatte frister, eller når den har gennemført det ukorrekt. Artikel 2, stk. 2, litra c), nr. ii), i direktiv 91/533/EØF er til hinder for, at en medlemsstat, når den gennemfører denne bestemmelse, tillader arbejdsgiveren i alle tilfælde at begrænse de oplysninger, der skal meddeles arbejdstageren, til den blotte benævnelse for hans arbejdsopgaver.*

3) *Artikel 9, stk. 2, i direktiv 91/533/EØF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at medlemsstaterne kan fritage arbejdsgiveren fra forpligtelsen til skriftligt at oplyse arbejdstageren om de væsentlige punkter i arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet, selv på dennes anmodning, når oplysningerne allerede nævnes i et dokument eller en arbejdskontrakt, der er oprettet, for bestemmelserne om direktivets gennemførelse trådte i kraft.*

(¹) EFT C 294 af 5.10.1996.

DOMSTOLENS DOM

af 9. december 1997

i sag C-265/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Frie varebevægelser — landbrugsprodukter — hindringer som følge af private aktioner — medlemsstaternes forpligtelser)

(98/C 55/05)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-265/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Hendrik van Lier og Jean-François Pasquier), støttet af Kongeriget Spanien (befuldmægtigede: Alberto José Navarro González og Rosario Silva de Lapuerta) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: John E. Collins, bistået af Stephen Richards og Mark Hoskins), mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: Jean-François Dobelle, Catherine de Salins, Anne de Bourgoing og Philippe Martinet), angående en påstand om, at det fastslås at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter og EF-traktatens artikel 30, sammenholdt med artikel 5, idet den har undladt at træffe alle nødvendige og adækvate foranstaltninger med henblik på, at private aktioner ikke hindrer den frie bevægelighed for frugt og grøntsager, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. Gulmann, H. Ragnemalm, M. Wathelet og R. Schintgen (refererende dommer) samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 9. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 30, sammenholdt med artikel 5, og de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, idet den har undladt at træffe alle nødvendige og adækvate foranstaltninger med henblik på, at private aktioner ikke hindrer den frie bevægelighed for frugt og grøntsager.*

2) *Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.*

3) *Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 268 af 14.10.1995.

DOMSTOLENS DOM

af 9. december 1997

i sag C-353/95 P, Tiercé Ladbroke SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Konkurrence — statsstøtte — afgift på indsatser i væddemål i hestevæddeløb — overførsel af midler til en i en anden medlemsstat etableret virksomhed)

(98/C 55/06)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-353/95 P, Tiercé Ladbroke SA, Belgien, ved Jeremy Lever, QC, barrister Christopher Vajda og solicitor Stephen Kon, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Winandy & Err, 60, avenue Gaston Diderich, angående appel af dom afsagt den 18. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-471/93, Tiercé Ladbroke mod Kommissionen (Sml. II, s. 2537), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af dommen, den anden part i appelsagen er Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Eric White), støttet af Den Franske Republik (befuldmægtigede: Jean-François Dobelle, Catherine de Salins og Jean-Marc Belorgey), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. Gulmann, H. Ragnemalm og R. Schintgen samt dommerne G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer), J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 9. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Appellen forkastes.*

2) *Tiercé Ladbroke SA betaler sagens omkostninger.*

3) *Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EFT C 31 af 3.2.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 9. december 1997

i sag C-143/96, Leonhard Knubben Speditions GmbH mod Hauptzollamt Mannheim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (¹)

(Fælles toldtarif — begrebet knust eller formalet peber i underposition 0904 20 90 i den kombinerede nomenklatur)

(98/C 55/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-143/96, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Leonhard Knubben Speditions GmbH mod Hauptzollamt Mannheim, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af underposition 0904 20 i den kombinerede nomenklatur, som affattet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3174/88 af 21. september 1988 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 298 af 31.10.1988, s. 1) samt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2886/89 af 2. august 1989 om ændring af bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 (EFT L 282 af 2.10.1989, s. 1), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer) og J.-P. Puissochet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 9. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Underposition 0904 20 i den kombinerede nomenklatur, som affattet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3174/88 af 21. september 1988 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif samt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2886/89 af 2. august 1989 om ændring af bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87, skal fortolkes således, at udtrykket »sonst zerkleinert« (»formalet«) ikke omfatter en vare, der er snittet til stykker a 4-8 mm.

(¹) EFT C 180 af 22.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 11. december 1997

i sag C-8/96, Locamion SA mod Directeur des services fiscaux d'Indre-et-Loire (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Tours) (¹)

(Direktiv 69/335/EØF — regional afgift på registreringsbeviser for motorkøretøjer)

(98/C 55/08)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-8/96, angående en anmodning, som Tribunal de grande instance de Tours (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Locamion SA mod Directeur des services fiscaux d'Indre-et-Loire at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som ændret ved Rådets direktiv 73/79/EØF af 9. april 1973 om ændring af anvendelsesområdet for den nedsatte sats for kapitaltilførselsafgiften, der for bestemte dispositioner med henblik på omstrukturering af selskaber er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktivet om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 103 af 18.4.1973, s. 13), Rådets direktiv 73/80/EØF af 9. april 1973 om fastsættelse af fælles satser for kapitaltilførselsafgiften (EFT L 103 af 18.4.1973 s. 15), Rådets direktiv 74/553/EØF af 7. november 1974 om ændring af artikel 5, stk. 2, i direktiv 69/335/EØF (EFT L 303 af 13.11.1974, s. 9) og Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 om ændring af direktiv 69/335/EØF (EFT L 156 af 15.6.1985, s. 23), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Ragnemalm (refererende dommer), og dommerne G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray og G. Hirsch; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 11. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 10 i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved Rådets direktiv 73/79/EØF af 9. april 1973 om ændring af anvendelsesområdet for den nedsatte sats for kapitaltilførselsafgiften, der for bestemte dispositioner med henblik på omstrukturering af selskaber er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktivet om kapitaltilførselsafgifter, Rådets direktiv 73/80/EØF af 9. april 1973 om fastsættelse af fælles satser for kapitaltilførselsafgiften, Rådet direktiv 74/553/EØF af 7. november 1974 om ændring af artikel 5, stk. 2, i direktiv 69/335/EØF og Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 om ændring af direktiv 69/335/

EØF, skal fortolkes således, at den ikke forbyder en afgift som den regionale registreringsafgift på motorkøretøjer.

(¹) EFT C 64 af 2.3.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 11. december 1997

i sag C-42/96, Società Immobiliare SIF SpA mod Amministrazione delle Finanze dello Stato (anmodning om præjudicial afgørelse fra Tribunale civile e penale di Venezia (Italien)) (¹)

(Direktiv 69/335/EØF — apportindskud i form af fast ejendom)

(98/C 55/09)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-42/96, angående en anmodning, som Tribunale civile e penale di Venezia (Italien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Società Immobiliare SIF SpA mod Amministrazione delle Finanze dello Stato, at opnå en præjudicial afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som ændret ved Rådets direktiv 73/79/EØF af 9. april 1973 om ændring af anvendelsesområdet for den nedsatte sats for kapitaltilførselsafgiften, der for bestemte dispositioner med henblik på omstrukturering af selskaber er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktivet om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 103 af 18.4.1973, s. 13), Rådets direktiv 73/80/EØF af 9. april 1973 om fastsættelse af fælles satser for kapitaltilførselsafgiften (EFT L 103 af 18.4.1973, s. 15), Rådets direktiv 74/553/EØF af 7. november 1974 om ændring af artikel 5, stk. 2, i direktiv 69/335/EØF (EFT L 303 af 3.11.1974, s. 9), og Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 om ændring af direktiv 69/335/EØF (EFT L 156 af 15.6.1985, s. 23), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Ragnemalm (refererende dommer), og dommerne G. F. Mancini og G. Hirsch; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 11. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved Rådets direktiv 73/79/EØF af 9. april 1973 om ændring af anvendelsesområdet for den nedsatte sats for kapitaltilførselsafgif-

ten, der for bestemte dispositioner med henblik på omstrukturering af selskaber er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktivet om kapitaltilførselsafgifter, Rådets direktiv 73/80/EØF af 9. april 1973 om fastsættelse af fælles satser for kapitaltilførselsafgiften, Rådets direktiv 74/553/EØF af 7. november 1974 om ændring af artikel 5, stk. 2, i direktiv 69/335/EØF, og Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 om ændring af direktiv 69/335/EØF, skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på en national afgift, der skal svares af en eventuel merværdi af en fast ejendom, der fastslås på det tidspunkt, hvor ejendommen indskydes i et kapitalsselskab. Derimod finder direktiv 69/335/EØF, med senere ændringer, anvendelse på en registreringsafgift, en tinglysningsafgift og en matrikelafgift.

2) Artikel 12 i direktiv 69/335/EØF, med senere ændringer, skal fortolkes således, at en medlemsstat, uanset forbuddet i direktivets artikel 10, i forbindelse med en kapitalforhøjelse i et kapitalsselskab, der gennemføres som et apportindskud i form af fast ejendom, kan opkræve afgifter som f.eks. en registreringsafgift, en tinglysningsafgift og en matrikelafgift, idet de nævnte afgifter dog ikke må være højere end dem, der i den opkrævende medlemsstat opkræves i forbindelse med lignende dispositioner.

(¹) EFT C 108 af 13.4.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 11. december 1997

i sag C-83/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 92/43/EØF)

(98/C 55/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-83/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Götz zur Hausen) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: Ernst Röder og Bernd Kloke), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine pligter efter EF-traktaten, da den ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/43/EØF af

21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, J.-P. Puissochet og L. Sevón; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 11. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine pligter efter Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, da den ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet.*
- 2) *Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 108 af 5.4.1997.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 11. december 1997

i sag C-190/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (¹)

(*Traktatbrudssøgsmål — manglende gennemførelse af direktiv 93/72/EØF og 93/101/EF*)

(98/C 55/11)

(*Processprog: fransk*)

(*Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser*)

I sag C-190/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Götz zur Hausen) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: Jan Devadder), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 93/72/EØF af 1. september 1993 om nittende tilpasning til udviklingen af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT L 258 af 16.10.1993, s. 29) og Kommissionens direktiv 93/101/EF af 11. november 1993 om tyvende tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 67/548/EØF (EFT L 13 af 15.1.1994, s. 1), idet det ikke har udstedt alle de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiverne, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og L. Sevón; general-

advokat N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 11. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i*

— *Kommissionens direktiv 93/72/EØF af 1. september 1993 om nittende tilpasning til udviklingen af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer, og*

— *Kommissionens direktiv 93/101/EØF af 11. november 1993 om tyvende tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 67/548/EØF*

idet det ikke inden for de fastsatte frister har udstedt alle de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiverne.

- 2) *Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 199 af 28.6.1997.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 16. december 1997

i sag C-316/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(*Traktatbrud — direktiv 93/53/EØF, 93/54/EØF, 93/113/EF og 93/114/EF — manglende gennemførelse inden for de fastsatte frister*)

(98/C 55/12)

(*Processprog: italiensk*)

(*Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser*)

I sag C-316/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Paolo Ziotti) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: afdelingschef Umberto Leanza, bistået af Oscar Fiumara), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten samt Rådets direktiv 93/53/EØF af 24. juni 1993 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse fiskesygdomme (EFT L 175 af 19.7.1993, s. 23), Rådets direktiv 93/54/EØF af 24. juni 1993 om ændring af direktiv 91/67/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakultur-

dyr og -produkter (EFT L 175 af 19.7.1993, s. 34), Rådets direktiv 93/113/EF af 14. december 1993 om anvendelse og afsætning af enzymer, mikroorganismer og præparater heraf i foderstoffer (EFT L 334 af 31.12.1993, s. 17) og Rådets direktiv 93/114/EF af 14. december 1993 om ændring af direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer (EFT L 334 af 31.12.1993, s. 24), da den ikke inden for de fastsatte frister har sat de love og administrative bestemmelser i kraft, som er nødvendige for at efterkomme disse direktiver, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Ragnemalm (refererende dommer), og dommerne R. Schintgen, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn og G. Hirsch; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 16. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 20, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 93/53/EØF af 24. juni 1993 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse fiskesygdomme, artikel 8, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 93/113/EF af 14. december 1993 om anvendelse og afsætning af enzymer, mikroorganismer og præparater heraf i foderstoffer og artikel 2, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 93/114/EF af 14. december 1993 om ændring af direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer, da den ikke inden for de fastsatte frister har sat de love og administrative bestemmelser i kraft, som er nødvendige for at efterkomme disse direktiver.*

- 2) *Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 336 af 9.11.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 16. december 1997

i sag C-325/96, *Fábrica de Queijo Eru Portuguesa Lda* mod *Subdirector-Geral das Alfândegas*, procesdeltager: *Ministério Público* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra *Supremo Tribunal Administrativo*) (¹)

(*Proceduren for aktiv forædling — særlig ordning for mejeriprodukter — forlængelse af frist for udførsel*)

(98/C 55/13)

(*Processprog: portugisisk*)

(*Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser*)

I sag C-325/96, angående en anmodning, som *Supremo Tribunal Administrativo* i medfør af EF-traktatens

artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag *Fábrica de Queijo Eru Portuguesa Lda* mod *Subdirector-Geral das Alfândegas*, procesdeltager: *Ministério Público*, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 14, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling (EFT L 188 af 20.7.1985, s. 1) og artikel 27 og 28 i Rådets forordning (EØF) nr. 3677/86 af 24. november 1986 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1999/85 (EFT L 351 af 12.12.1986, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2281/88 af 25. juli 1988 (EFT L 200 af 26.7.1988, s. 20), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Ragnemalm (refererende dommer), og dommerne P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 16. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 28 i Rådets forordning (EØF) nr. 3677/86 af 24. november 1986 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1999/85 om aktiv forædling, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2281/88 af 25. juli 1988, skal fortolkes således, at de deri fastsatte frister for genudførelse ikke kan forlænges.

(¹) EFT C 354 af 23.11.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 16. december 1997

i sag C-341/96, *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* mod *Forbundsrepublikken Tyskland* (¹)

(*Traktatbrudssøgsmål — direktiv 93/36/EØF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist*)

(98/C 55/14)

(*Processprog: tysk*)

(*Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser*)

I sag C-341/96, *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* (befuldmægtiget: *Claudia Schmidt*) mod *Forbundsrepublikken Tyskland* (befuldmægtigede: *Ernst Röder* og *Bernd Kloke*), angående en påstand om, at det fastslås, at *Forbundsrepublikken Tyskland* har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 189, stk. 3, og artikel 34, stk. 1, i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1), idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direkti-

vet, subsidiært idet den ikke straks har underrettet Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet med henblik på gennemførelse af direktivet, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Ragnemalm (refererende dommer), og dommerne G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray og K. M. Ioannou; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 34, stk. 1, i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet.*
- 2) *Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 370 af 7.12.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 18. december 1997

i sag C-360/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (¹)

(Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 91/371/EØF — anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz om direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring)

(98/C 55/15)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-360/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Dimitrios Gouloussis og Blanca Vilá Costa) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtigede: Alberto José Navarro González og Rosario Silva de Lapuerta), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktaten, principalt da det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget og sat de love og administrative bestemmelser i kraft, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 91/371/EØF af 20. juni 1991 om gennemførelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske

Fællesskab og Schweiz om direkte forsikring bortset fra livsforsikring (EFT L 205 af 27.7.1991, s. 48), subsidiært da det ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter Rådets direktiv 91/371/EØF af 20. juni 1991 om gennemførelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz om direkte forsikring bortset fra livsforsikring, da det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.*
- 2) *Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 16 af 20.1.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 18. december 1997

i sag C-361/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (¹)

(Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 92/49/EØF — direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring)

(98/C 55/16)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-361/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Dimitrios Gouloussis og Blanca Vilá Costa) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtigede: Alberto José Navarro González og Rosario Silva de Lapuerta), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktaten, principalt da det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget og sat de love og administrative bestemmelser i kraft, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og

om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1), subsidiært da det ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), da det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.*

2) *Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 16 af 20.1.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 18. december 1997

i sag C-382/95, Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH mod Hauptzollamt München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (¹)

(Fælles toldtarif — toldpositioner — tarifiering af en elektronisk komponent, »vista board«, som er bestemt til billedforarbejdning og kan anvendes som grafik kort i en datamat — tarifiering i den kombinerede nomenklatur)

(98/C 55/17)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-382/95, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH mod Hauptzollamt München, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af den fælles toldtarifs kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1), som ændret ved bilagene til Kommissio-

nens forordning (EØF) nr. 3174/88 af 21. september 1988 (EFT L 298 af 31.10.1988, s. 1), Kommissionens forordning (EØF) nr. 2886/89 af 2. august 1989 (EFT L 282 af 2.10.1989, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2472/90 af 31. juli 1990 (EFT L 247 af 10.9.1990, s. 1), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne D. A. O. Edward (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den billedforarbejdning, der kan foretages med en enhed til en automatisk databehandlingsmaskine, der bl.a. omfatter en analog-digital-konverter, et grafik kort med en større kapacitet og en digital-analog-konverter, skal ikke betragtes som en »selvstændig arbejdsfunktion« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelse 5 B, sidste afsnit, til kapitel 84 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved bilagene til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3174/88 af 21. september 1988, Kommissionens forordning (EØF) nr. 2886/89 af 2. august 1989 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2472/90 af 31. juli 1990.

(¹) EFT C 31 af 3.2.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 18. december 1997

i sag C-384/95, Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG mod Finanzamt Calau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht des Landes Brandenburg) (¹)

(Moms — begrebet tjenesteydelser — national godtgørelse for ekstensivering af kartoffelproduktionen)

(98/C 55/18)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-384/95, angående en anmodning, som Finanzgericht des Landes Brandenburg (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG mod Finanzamt Calau at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 6, stk. 1, artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), og artikel 12, stk. 3, litra a), samt af bilag H til Rådets sytten direktiv

77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, J.-P. Puissochet og L. Sevón; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 6, stk. 1, og artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den forpligtelse til at undlade at høste mindst 20% af de kartofler, han har dyrket, som en landmand påtager sig i henhold til en national støtteordning, ikke udgør en tjenesteydelse i henhold til direktiv 77/388/EØF. Den herfor oppebårne godtgørelse kan derfor ikke pålægges omsætningsafgift.

⁽¹⁾ EFT C 31 af 3.2.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 18. december 1997

i sag C-263/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 89/106/EØF — byggevarer)

(98/C 55/19)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-263/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Hendrik van Lier) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: Jan Devadder), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12), idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og L. Sevón (refererende dommer); generaladvokat: G. Tesauro; justitssekretær: R. Grass, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kongeriget Belgien har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.*

2) *Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 269 af 14.9.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 18. december 1997

i sag C-284/96, Didier Tabouillot mod Directeur des services fiscaux de Meurthe-et-Moselle (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Briey) ⁽¹⁾

(Traktatens artikel 95 — differentieret afgift på motor-køretøjer)

(98/C 55/20)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-284/96, angående en anmodning, som Tribunal de grande instance de Briey i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserede sag, Didier Tabouillot mod Directeur des services fiscaux de Meurthe-et-Moselle, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 95 for at kunne tage stilling til, om den franske ordning om beskatning af motorkøretøjer er forenelig med nævnte bestemmelse, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne M. Wathelet (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward og J.-P. Puissochet; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

En situation som den, der opstår, når et køretøj indføres til en medlemsstat direkte fra et tredjeland, er ikke omfattet af anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 95.

⁽¹⁾ EFT C 318 af 26.10.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 18. december 1997

i sag C-309/96, Daniele Annibaldi mod Sindaco del Comune di Guidonia og Presidente Regione Lazio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura circondariale di Roma — Afdelingen i Tivoli) ⁽¹⁾

(Landbrug — naturpark og arkæologisk område — økonomisk virksomhed — beskyttelse af grundrettigheder — uden for Domstolens prøvelsesret)

(98/C 55/21)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-309/96, angående en anmodning, som Pretura circondariale di Roma — Afdelingen i Tivoli, i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Daniele Annibaldi mod Sindaco del Comune di Guidonia og Presidente Regione Lazio at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 40, stk. 3, og fællesskabsrettens almindelige grundsætninger, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af D. A. O. Edward (refererende dommer), som fungerende afdelingsformand, og dommerne P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: R. Grass, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Domstolen er ikke kompetent til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Pretura circondariale di Roma.

⁽¹⁾ EFT C 336 af 9.11.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 18. december 1997

i sag C-5/97, Ballast Nedam Groep NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Raad van State) ⁽¹⁾

(Fri udveksling af tjenesteydelser — offentlige bygge- og anlægskontrakter — godkendelse af entreprenører — den relevante enhed)

(98/C 55/22)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-5/97, angående en anmodning, som Belgiens Raad van State i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgi-

vet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Ballast Nedam Groep NV mod Belgische Staat, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Domstolens dom af 14. april 1994, sag C-389/92, Ballast Nedam Groep (Sml. I, s. 1289), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af dommer J. C. Moitinho de Almeida som fungerende afdelingsformand, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 71/304/EØF af 26. juli 1971 om ophævelse af begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser inden for området offentlige bygge- og anlægskontrakter og ved tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter gennem agenturer og filialer og Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at den myndighed, som skal tage stilling til en godkendelsesansøgning indgivet af den dominerende juridiske person i en koncern, er forpligtet til at tage hensyn til oplysningerne vedrørende de selskaber, der hører til koncernen, ved bedømmelsen af den pågældende juridiske persons egnethed i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt i artikel 23-28 i direktiv 71/305/EØF, når det er godtgjort, at den juridiske person reelt disponerer over de kvalifikationer, som selskaberne besidder, og som er nødvendige til udførelsen af kontrakterne.

⁽¹⁾ EFT C 74 af 8.3.1997.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. januar 1998

i sag C-37/95, Belgische Staat mod Ghent Coal Terminal NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Hof van Cassatie) ⁽¹⁾

(Merværdiafgift — sjette momsdirektiv — artikel 17 — fradragsret — berigtigelse af fradrag)

(98/C 55/23)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-37/95, angående en anmodning, som Belgiens Hof van Cassatie i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Belgische Staat mod Ghent Coal Terminal NV at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 17

i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af formanden for Sjette Afdeling, H. Ragnemalm, som fungerende formand for Anden Afdeling, og dommerne G. F. Mancini (refererende dommer) og G. Hirsch; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 15. januar 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 17 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at den tillader en afgiftspligtig, der optræder i denne egenskab, at fradrage den moms, som han skal betale for goder, der er leveret ham, eller for tjenesteydelser, der er udført for ham med henblik på investeringsarbejder, der skal anvendes som led i afgiftspligtige transaktioner. Fradragsretten bevares, når den afgiftspligtige på grund af omstændigheder, som han ikke har indflydelse på, aldrig har gjort brug af de nævnte goder og tjenesteydelser til gennemførelse af afgiftspligtige transaktioner. I givet fald kan levering af et investeringsgode i løbet af berigtigelsesperioden give anledning til en berigtigelse af fradraget på de betingelser, der er fastsat i artikel 20, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF.

(¹) EFT C 101 af 22.4.1995.

DOMSTOLENS DOM

af 15. januar 1998

i sag C-15/96, Kalliope Schöning-Kougebetopoulou mod Freie und Hansestadt Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Hamburg) (¹)

(Fri bevægelighed for personer — kollektiv overenskomst for offentligt ansatte — automatisk oprykning på grundlag af anciennitet — faglig erfaring erhvervet i en anden medlemsstat)

(98/C 55/24)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-15/96, angående en anmodning, som Arbeitsgericht Hamburg (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Kalliope Schöning-Kougebetopoulou mod Freie und Hansestadt Hamburg at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48 og af artikel 7, stk. 1 og 4, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens

frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467), har Domstolen, sammensat af formanden for Tredje og Femte Afdeling, C. Gulmann, som fungerende præsident, afdelingsformændene H. Ragnemalm, M. Wathelet og R. Schintgen samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward (refererende dommer), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 15. januar 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *EF-traktatens artikel 48 og artikel 7, stk. 1 og 4, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet er til hinder for en bestemmelse i en kollektiv overenskomst for offentligt ansatte i en medlemsstat, hvorefter der for sådanne offentligt ansatte sker automatisk oprykning efter otte års beskæftigelse inden for en lønramme i overenskomsten, og der herved ikke tages hensyn til tilsvarende beskæftigelsesperioder, der tidligere er tilbagelagt inden for det offentlige i en anden medlemsstat.*
- 2) *En bestemmelse i en kollektiv overenskomst, der medfører en forskelsbehandling, der er i strid med traktatens artikel 48 og med artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1612/68/EØF, er i medfør af forordningens artikel 7, stk. 4, retligt ugyldig. Den nationale ret skal derfor på den gruppe, der stilles ugunstigt på grund af forskelsbehandlingen, anvende de samme regler som dem, der gælder for de øvrige arbejdstagere, og den behøver ikke at anmode om eller afvente, at bestemmelsen ophæves ved overenskomstforhandlinger eller på anden måde.*

(¹) EFT C 64 af 2.3.1996.

DOMSTOLENS DOM

af 15. januar 1998

i sag C-44/96, Mannesmann Anlagenbau Austria AG m.fl. mod Strohal Rotationsdruck GesmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt) (¹)

(Offentlige kontrakter — fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter — statens trykkeri — underafdeling, der driver forretningsvirksomhed)

(98/C 55/25)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-44/96, angående en anmodning, som Bundesvergabeamt (Østrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har

indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Mannesmann Anlagenbau Austria AG m.fl. mod Strohal Rotationsdruck GesmbH, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, litra b), i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54) og artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 193 af 31.7.1993, s. 5), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. Gulmann, M. Wathelet og R. Schintgen og dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer), J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 15. januar 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Et organ som Österreichische Staatsdruckerei skal anses for et offentligretligt organ i henhold til artikel 1, litra b), andet afsnit, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og dermed for en ordregivende myndighed i henhold til bestemmelsens første afsnit. Bygge- og anlægskontrakter af enhver art, som dette organ indgår, skal anses for offentlige bygge- og anlægskontrakter i henhold til direktivets artikel 1, litra a).*
- 2) *Et selskab, der driver forretningsvirksomhed, og hvori en majoritetsandel af kapitalen indehaves af en ordregivende myndighed, skal ikke anses for et offentligretligt organ i henhold til artikel 1, litra b), i direktiv 93/37/EØF og dermed heller ikke for en ordregivende myndighed i henhold til nævnte bestemmelse, alene fordi dette selskab er blevet oprettet af den ordregivende myndighed, eller fordi den ordregivende myndighed overfører økonomiske midler fra aktiviteter, den udøver med henblik på at imødekomme almenhedens behov, der ikke er af industriel eller kommerciel karakter.*
- 3) *En offentlig bygge- og anlægskontrakt er ikke omfattet af bestemmelserne i direktiv 93/37/EØF, når kontrakten vedrører et projekt, som fra begyndelsen i sin helhed har henhørt under selskabsformålet i et selskab, der ikke er en ordregivende myndighed, og bygge- og anlægsarbejderne i projektet er indgået af en ordregivende myndighed på denne virksomheds vegne.*
- 4) *Artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 af 20. juli 1993 — om ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter — skal fortolkes såle-*

des, at fællesskabsfinansiering af et bygge- og anlægsarbejde ikke er betinget af, at modtagerne underkaster sig klageprocedurerne i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, når de ikke selv er ordregivende myndigheder i henhold til artikel 1, litra b), i direktiv 93/37/EØF.

(¹) EFT C 95 af 30.3.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. januar 1998

i sag C-80/96, *Quelle Schickedanz AG und Co. mod Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht, Kassel) (¹)

(Den fælles toldtarif — tarifiering af en sammensat vare — gyldigheden af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1966/94)

(98/C 55/26)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-80/96, angående en anmodning, som Hessisches Finanzgericht, Kassel (Tyskland), i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag *Quelle Schickedanz AG und Co. mod Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main* at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af nr. 6 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1966/94 af 28. juli 1994 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 198 af 30.7.1994, s. 103), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne P. Jann (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 15. januar 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionens forordning (EF) nr. 1966/94 af 28. juli 1994 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur er ugyldig, for så vidt som nr. 6 i bilaget dertil foreskriver separat tarifiering i henholdsvis underposition 6108 21 00 og 6212 10 00 af varer i sæt til detailsalg bestående af en brystholder og en trusse.*

- 2) *Den kombinerede nomenklatur — som affattet i bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2551/93 af 10. august 1993 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif — skal fortolkes således, at sådanne varer skal henføres under den position, som har det højeste nummer, dvs. underposition 6212 10 00.*

(¹) EFT C 145 af 18.5.1996.

Sag anlagt den 11. november 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-385/97)

(98/C 55/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. november 1997 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Kontou-Durande, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter traktaten og efter nedenstående direktiv, idet den ikke inden for den foreskrevne frist har udstedt de love eller administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme:

- Rådets direktiv 93/118/EF (¹) om ændring af direktiv 85/73/EØF (²) om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød og Kommissionens direktiv 94/59/EF (³) om tredje ændring af bilagene til Rådets direktiv 77/96/EØF (⁴) om trikinundersøgelse i forbindelse med indførsel af fersk kød af tamsvin fra tredjelande
- Den Helleniske Republik tilpligtes at bære sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I henhold til artikel 189, stk. 3, i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber er direktiver bindende for de medlemsstater, som de retter sig til, med hensyn til det tilstræbte formål. I henhold til traktatens artikel 5, stk. 1, træffer medlemsstaterne alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne traktat eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner.

Kommissionen gør gældende, at Den Helleniske Republik endnu ikke har truffet de fornødne foranstaltninger til fuldt ud at omsætte det omhandlede direktiv til national græsk ret.

(¹) EFT L 340 af 31.12.1993, s. 15.

(²) EFT L 32 af 5.2.1985, s. 14.

(³) EFT L 315 af 8.12.1994, s. 18.

(⁴) EFT L 26 af 31.1.1977, s. 67.

Sag anlagt den 19. november 1997 af SARL Glasoltherm mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-399/97)

(98/C 55/28)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. november 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af SARL Glasoltherm ved advokat Penciolelli, 18, avenue de la Libération, 91130 Ris Orangis (Frankrig).

SARL Glasoltherm har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes i en periode på ti år fra påbegyndelsen af de to omhandlede forsøgsprojekter at yde støtte i enhver henseende, herunder økonomisk støtte, til det initiativ, der er taget af et selskab oprettet af SARL Glasoltherm, som inden for Det Europæiske Fællesskab skal markedsføre Glasoltherms »termoelektriske mikrocentral«.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til de i sag C-388/96 anførte (¹).

(¹) EFT C 40 af 8.2.1997, s. 11.

EFT C 295 af 27.9.1997, s. 9.

Sag anlagt den 4. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-408/97)

(98/C 55/29)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. december 1997 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene.

dene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. J. Drijber og H. Michard, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det i strid med artikel 2 og 4 i sjette momsdirektiv (direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977) ⁽¹⁾ ikke opkræver mer-værdiafgift af gebyrer for benyttelse af vejanlæg.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det er Kommissionens — og i øvrigt også den nederlandske regerings — opfattelse, at de gebyrer, der opkræves i Nederlandene for benyttelse af vejanlæg, udgør modværdien af en tjenesteydelse som omhandlet i sjette momsdirektivs artikel 2, nr. 1. Derimod anser den nederlandske regering fejlagtigt det offentligtretlige organ, der forestår driften af de anlæg, for hvilke der opkræves afgift, for i denne forbindelse at handle i dets egenskab af »offentlig myndighed« som omhandlet i undtagelsen i sjette direktivs artikel 4, stk. 5. Det må antages, at udgangspunktet er, at offentligtretlige organer er afgiftspligtige, og at fritagelsen for afgiftspligt er en undtagelse. Stk. 5, første afsnit, udgør således en undtagelse til artikel 4, stk. 1 og 2. Den omstændighed, at andet og tredje afsnit i stk. 5 også indeholder en undtagelse til første afsnit, ændrer ikke ved, at første afsnit er en undtagelse, men underbygger derimod, at første afsnit indeholder bestemmelse om en afgrænset undtagelse. I det af den nederlandske regering fremførte synes hovedregel og undtagelse af være vendt om. At fritagelsen for afgiftspligt er en undtagelse bekræftes også af, at der ikke ville være behov for afgiftsfritagelserne i henhold til navnlig sjette direktivs artikel 13 og 28, såfremt offentligtretlige organer som udgangspunkt ikke var omfattet af momssystemet. En anden fortolkning ville endvidere også være i strid med det fælles momssystem generelle karakter. Opkrævningen af vejafgift er ikke en naturlig del af udøvelsen af offentlig myndighed, der består i at anlægge vejanlæg, som f.eks. tunneler og broer, stille dem til rådighed og vedligeholde dem, men er en derfra forskellig virksomhed, som er en del af driften heraf. Der er ingen begrundelse for, at levering af gas o.lign. ikke anses for handlinger som led i udøvelsen af offentlig myndighed, men at det skulle være tilfældet med hensyn til driften af broer og tunneler.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-410/97)

(98/C 55/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. december 1997 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Marie Wolfcarius, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg, ved ikke at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe ⁽¹⁾, har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til dette direktiv.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag C-406/97 ⁽²⁾; gennemførelsesfristen er udløbet den 31. december 1994.

⁽¹⁾ EFT L 113 af 30.4.1992, s. 19.

⁽²⁾ EFT C 41 af 7.2.1998, s. 11.

Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-411/97)

(98/C 55/31)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. december 1997 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Marie Wolfcarius, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien, ved ikke at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe ⁽¹⁾, har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til dette direktiv.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag C-406/97 ⁽²⁾; gennemførelsesfristene er udløbet den 31. december 1994.

⁽¹⁾ EFT L 113 af 30.4.1992, s. 19.

⁽²⁾ EFT C 41 af 7.2.1998, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. november 1997 af Nederlandenes Raad van State i sagen Vereniging Dorpsbelang Hees, Stichting Werkgroep Weurt, Vereniging Stedelijk Leefmilieu Nijmegen og De Groenen Regio Gelderland, alle Nijmegen, mod directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland

(Sag C-419/97)

(98/C 55/32)

Ved kendelse afsagt den 25. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. december 1997, har Nederlandenes Raad van State i sagen Vereniging Dorpsbelang Hees, Stichting Werkgroep Weurt, Vereniging Stedelijk Leefmilieu Nijmegen og De Groenen Regio Gelderland, alle Nijmegen, mod directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan det udledes af den blotte omstændighed, at træflis er genstand for en handling, der nævnes i bilag II B til direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾, at der er tale om at skille sig af med dette stof, og at stoffet skal anses for affald i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 75/442/EØF?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, afhænger besvarelsen af spørgsmålet, om anvendelse af træflis som brændsel skal anses for at være at skaffe sig af med den, da af:

- a) om der med hensyn til det bygge- og nedrivningsaffald, som flisen fremstilles af, allerede på et tidspunkt før forbrændingen er udført handlinger, der må anses for at være at skille sig af med dette affald, nemlig handlinger, der skal gøre affaldet egnet til genbrug (anvendelsen som brændsel) (genbrugsformer)?

I bekræftende fald: skal en handling, der skal gøre affald egnet til genbrug (en genbrugsform) kun anses for en form for nyttiggørelse af affald, såfremt denne handling udtrykkeligt er nævnt i bilag II B til direktiv 75/442/EØF eller også såfremt denne handling er analog med en handling, der er nævnt i bilag II B?

- b) om træflis efter de i samfundet herskende opfattelser er affald, hvorved det navnlig er af betydning, om træflisen kan nyttiggøres som brændsel uden indgribende bearbejdning og på miljøhygiejnisk forsvarlig måde?
- c) om anvendelse af træflis som brændsel er sammenlignelig med en gængs metode til nyttiggørelse af affald?

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 47.

Appel iværksat den 12. december 1997 af Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) til prøvelse af kendelse afsagt den 29. september 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-422/97 P)

(98/C 55/33)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. december 1997 iværksat appel af Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) ved advokat Jacques Manseau, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, til prøvelse af kendelse afsagt den 29. september 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

Retten kendelse af 29. september 1997 i sag T-83/97 ⁽¹⁾ ophæves på grund af fejlagtig fortolkning af EF-traktaten,

navnlig artikel 155, 169 og 86, og af forordning nr. 17, der er udstedt i henhold til sidstnævnte artikel, samt på grund af tilsidesættelse af artikel 173 og væsentlige formforskrifter.

Anbringender og væsentligste argumenter:

— Fejlagtig subsumtion:

- Fejlagtig fortolkning af forordning nr. 17
- Fejlagtig fortolkning af EF-traktatens artikel 169: for at artikel 169, som omhandler traktatbrud, finder anvendelse, er det ikke tilstrækkeligt, at »den manglende overholdelse af direktiv 93/38/EØF« foreligger og formelt er anført i klagen, eftersom denne alene angik ordregiverens adfærd både på det konkurrencemæssige plan og med hensyn til de frie varebevægelser

Retten har heller ikke henvist til hensigtsmæssigheden af den procedure, som Kommissionen har fulgt, idet den har henvist til Domstolens retspraksis, hvorefter ordregivende myndigheders handlinger kan tilskrives de medlemsstater, som de henhører under. Anvendt i det foreliggende tilfælde indebærer denne praksis, at SNCB ikke er ansvarlig, hvilket er i strid med princippet i traktatens artikel 222, idet SNCB's fejlagtige adfærd er af samme art som den, der vil kunne gøres gældende mod en privat virksomhed

- Manglende forståelse af begrebet anfægtelig retsakt.
- Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter:
 - Åbenbar tilsidesættelse af retten til kontradiktion: Retten har tilsidesat dette grundlæggende princip, idet den har opstillet det princip, at personer, som har indgivet en klage, ikke i forbindelse med en procedure i henhold til traktatens artikel 169 har proceduremæssige rettigheder.
 - Fordrejning af tvistens genstand: under hensyn til den af Kommissionen fremførte formalitetsindsigelse har Retten undladt at fastslå in limine litis, at der ikke var nogen hjemmel for Kommissionens skrivelse om, at sagen ville blive henlagt, hvilket den var blevet opfordret til i SABETA's stævning. Retten kunne derfor ikke uden at overskride sin kompetence sætte sig i Kommissionens sted ved valget af de procedurer, der stod til rådighed for sidstnævnte inden for rammerne af traktatens artikel 155, med henblik på at fastslå, at sagsøgerens søgsmål ikke kunne antages til realitetsbehandling.

(¹) EFT C 357 af 22.11.1997, s. 27.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. oktober 1997 af Bundesfinanzhof i sagen Sarclad International Ltd Wittington, Chesterfield, Storbritannien, mod Bundesamt für Finanzen

(Sag C-428/97)

(98/C 55/34)

Ved kendelse afsagt den 2. oktober 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. december 1997, har Bundesfinanzhof i sagen Sarclad International Ltd Wittington, Chesterfield, Storbritannien, mod Bundesamt für Finanzen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 3, litra a), i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF (¹) af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter fortolkes således,

- at også en afskrift af et duplikatbilag kan betragtes som et originalt importdokument, eller at medlemsstaterne efter omstændighederne kan behandle afskriften som et originalt importdokument
- eller at de — af Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter omfattede — afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, endeligt har mistet deres fradragret, såfremt det oprindeligt udstedte importdokument er bortkommet, inden der er indgivet ansøgning om godtgørelse af mer-værdiafgiften?

(¹) EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11.

Sag anlagt den 18. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-429/97)

(98/C 55/35)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. december 1997 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hélène Michard og Enrico Traversa, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 ⁽¹⁾, navnlig artikel 2, idet den nægter at tilbagebetale moms til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, når sådanne afgiftspligtige har overdraget en del af arbejdet til en underleverandør med hjemsted i Frankrig
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen kan ikke tiltræde de franske myndigheders fortolkning af artikel 9, stk. 2, litra c), i sjette direktiv ⁽²⁾, hvorefter begrebet tjenesteydelser vedrørende bortskaffelse af affald er »reduceret« til arbejde udført på løsøregensstande, der skal afgiftsbelægges det sted, hvor de faktisk udføres. En sådan definition af begrebet tjenesteydelser vedrørende bortskaffelse af affald indebærer, at når der er tale om en grænseoverskridende leverance, foretages der ensidigt og vilkårligt en opdeling af den beskatningsret, der tilkommer den medlemsstat, hvor hovedentreprenøren er etableret. Endvidere skabes der med de franske myndigheders indfaldsvinkel en betydelig retlig usikkerhed, ikke kun for den pågældende virksomhed, når denne af hensyn til sine kunder skal fastlægge, hvilken momsordning der finder anvendelse på virksomhedens ydelser i henhold til aftalen, men også for afgiftsmyndighederne i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige er etableret. En sådan definition indebærer endvidere, at der er risiko for dobbeltbeskatning, hvilket netop er muligt at undgå ved anvendelse af reglerne i artikel 9, i dette tilfælde nærmere bestemt artikel 9, stk. 1, idet der sikres en ensartet, homogen og logisk beskatning af de omhandlede tjenesteydelser i Fællesskabet. Endelig foretager de franske myndigheder i forbindelse med fastlæggelse af beskatningsstedet reelt en selvstændig læsning eller fortolkning af aftalen mellem hovedentreprenøren og hans kunde. Dette sker, uden at myndighederne i den medlemsstat, hvor denne tjenesteyder er afgiftspligtig, har haft mulighed for at fastslå, om denne fortolkning kan gøre indgreb i denne medlemsstats egen beskatningskompetence, således som denne er fastlagt i sjette direktivs artikel 9, i dette tilfælde nærmere bestemt artikel 9, stk. 1.

⁽¹⁾ Rådets ottende direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11.

⁽²⁾ Rådets sjette Direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. september 1997 af Amtsgericht Köln i sagen Jutta Johannes mod Dr. Hartmut Johannes

(Sag C-430/97)

(98/C 55/36)

Ved kendelse afsagt den 3. september 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. december 1997, har Amtsgericht Köln i sagen Jutta Johannes mod Dr. Hartmut Johannes forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Indeholder vedtægten for Fællesskabernes tjenestemænd og særlig bilag VIII hertil — pensionsordning — navnlig artikel 27 i bilaget, en fuldstændig og udtømmende regulering af de pensionsrettigheder, der tilkommer en tjenestemand fraskilte ægtefælle, således at der ikke kan bestå videregående krav i henhold til national ret (i dette tilfælde bestemmelserne i tysk ret om »schulrechtlicher Versorgungsausgleich«)?
2. Er det foreneligt med vedtægten for Fællesskabernes tjenestemænd og EF-traktatens artikel 6, at bestemmelser i en medlemsstat (i dette tilfælde Tyskland) vedrørende retsvirkningerne af skilsmisse, hvorefter den pensionsberettigede ægtefælle skal betale en del af pensionen til den anden ægtefælle, er til ugunst for en tjenestemand, alene fordi han er tysk statsborger?

Sag anlagt den 19. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-431/97)

(98/C 55/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. december 1997 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Berend Jan Drijber, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Irland ved ikke at vedtage de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktivitet i forbindelse hermed ⁽¹⁾, har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette direktiv og traktaten.

- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

EF-traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den frist, der er fastsat i direktivet for at efterkomme dette. Denne frist udløb den 31. december 1995, uden at Irland havde vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme det direktiv, der henvises til i Kommissionens påstande.

(¹) EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20.

Sag anlagt den 22. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-432/97)

(98/C 55/38)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. december 1997 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Enrico Traversa, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og Dr. Andreas Buschmann, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og artikel 28a, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (¹) med senere ændringer, idet den har fritaget transaktioner vedrørende guldbarrer, guldmønter, der betragtes som lovligt betalingsmiddel, uforarbejdet guld samt formidling af disse transaktioner for merværdiafgift

— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Bestemmelsen om afgiftsfritagelse i § 4, nr. 8, litra K), i loven om omsætningsafgift, som Forbundsrepublikken har indført med virkning fra den 1. januar 1993, har ingen hjemmel i sjette direktiv.

Kommissionen er opmærksom på, at overgangsordningen i det sjette direktivs artikel 28, stk. 3, litra b) (sammenholdt med bilag F, nr. 26), og de forskellige regler om afgifter på guld i visse medlemsstater fører til konkurrencefordrejninger. Kommissionen forelagde derfor allerede den 28. oktober 1992 et direktivforslag om anvendelse af en særlig ordning for guld, hvorefter transaktioner vedrørende såkaldt investeringsguld generelt skal være afgiftsfritaget, og de nævnte overgangsbestemmelser skal afskaffes. Rådet har imidlertid til dato ikke udstedt et direktiv af dette indhold. I denne forbindelse er det dog i nærværende sag ikke et spørgsmål, om den omtvistede afgiftsfritagelse har været nødvendig for at beskytte det tyske guldmarked, hvorimod det afgørende er, at denne afgiftsfritagelse er et middel, der ikke har hjemmel i sjette direktiv, og som bruges til at forhindre, at eksisterende konkurrencefordrejninger får virkninger på det indenlandske marked.

Forbundsrepublikken Tyskland støtter endelig uden føje ret på Rådets og Kommissionens protokollaterklæring vedrørende artikel 1, nr. 1, litra e), i Rådets direktiv 92/77/EØF om indbyrdes tilnærmelse af momsstatserne. Denne erklæring skal ses i sammenhæng med den bestemmelse, som den vedrører, nemlig artikel 12, stk. 3, litra e), i sjette direktiv. I henhold til tredje og fjerde punktum i denne bestemmelse træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe svig på området for afgifter på guld (navnlig ved en ordning, hvorefter køber — med fradragsret — erlægger afgiften). Bestemmelsen giver ingen støtte for, at medlemsstaterne har en videre bemyndigelse. Efter Domstolens praksis kan en protokollaterklæring imidlertid ikke benyttes med henblik på fortolkningen af en fællesskabsbestemmelse, når erklæringens indhold overhovedet ikke omhandles af bestemmelsen og følgelig er uden retlig betydning.

(¹) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Appel iværksat den 22. december 1997 af IPK München GmbH til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-331/94, IPK München GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-433/97 P)

(98/C 55/39)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. december 1997 iværksat appel af IPK München GmbH ved advokat Dr. Hans Joachim Priess, Place des Barricades 13, B-1000 Bruxelles, til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-331/94, IPK München GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 15. oktober 1997 afsagte dom i sag T-331/94 ⁽¹⁾ ophæves, og Kommissionens beslutning af 3. august 1994 om ikke at udbetale anden rate af det tilskud, som appellanten var blevet tildelt ved skrivelse af 4. august 1992, annulleres.
2. Subsidiært:

Den i påstand 1 nævnte dom fra Retten i Første Instans ophæves, og sagen hjemvises til Retten i Første Instans.
3. Kommissionen tilpligtes at betale appellans omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter:

- Rettergangsfejl
 - Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til EF-traktatens artikel 190
 - Tilsidesættelse af pligten til at fjerne uklarhed og af bevisbyrde- og bevisbedømmelsesregler.
- Tilsidesættelse af den materielle fællesskabsret
 - I den appellerede dom lægges faktiske omstændigheder til grund, som bevisligt ifølge sagens akter savner belæg
 - Retten har tilsidesat princippet »patere legem quam ipse fecisti« og princippet om forbud mod misbrug af beføjelser derved, at den har regnet med en frist for fremlæggelse af den endelige rapport, som ikke er forenelig med den forsinkede iværksættelse af projektet, der må tilskrives Kommissionen.
 - Tilsidesættelse af princippet om forbud mod at »venire contra factum proprium«, eller af retsgrundrættningen om afskæring af indsigelser. Det savner føje, når Retten har antaget, at oplysninger fra den dengang kompetente tjenestemand, som blev meddelt under samtaler med appellanten, savnede retlig relevans, selv om de var nedfældet i den af Kommissionen førte protokol.
 - Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Retten har ikke foretaget nogen afvejning mellem på den ene side grovheden af den angivelige tilsidesættelse af vilkårene i henhold til afgørelsen om støtte og de konkrete omstændigheder (retsstridig indgriben fra Kommissionens side og retsstridig indskrænkning af projektets løbetid) og på den anden side den af Kommissionen pålagte sanktion, nemlig en manglende udbetaling af 40 % af det samlede tilskud til projekt.

⁽¹⁾ EFT C 387 af 20.12.1997, s. 14.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 9. december 1997 af Frankrigs Cour de cassation i sagen G.I.E. groupe Concorde, selskabet Uni Europe, selskabet La Préservatrice foncière IARD, selskabet La Baloise, selskabet Réunion européenne, selskabet Allianz, selskabet British and Foreign Marine Insurance Co. Ltd og selskabet Camat mod kaptajnen på skibet »Suhadiwarno Panja«, selskabet P. T. Perusahaan Pelayaran »Trikorja Lloyd«, selskabet Pro Ligne Ltd, selskabet Sveriges Angarts Assurans Forening, selskabet Somaba og selskabet Agence maritime Borghans

(Sag C-440/97)

(98/C 55/40)

Ved dom afsagt den 9. december 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. december 1997, har Frankrigs Cour de cassation i sagen G.I.E. groupe Concorde m.fl. mod Kaptajnen på skibet »Suhadiwarno Panja« m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal, med henblik på anvendelsen af artikel 5, nr. 1, i Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, det sted, hvor forpligtelsen er opfyldt eller skal opfyldes, i denne bestemmelsesforstand bestemmes i henhold til den lov, der er anvendelig på den omtvistede forpligtelse i medfør af lovkonfliktreglerne ved den ret, sagen er indbragt for, eller skal de nationale retter fastlægge opfyldelsesstedet for forpligtelsen ved på grundlag af arten af det kontraktforhold, forpligtelsen udspringer af, og omstændighederne i det konkrete tilfælde af finde frem til det sted, hvor ydelsen faktisk er blevet erlagt eller skulle erlægges, uden at de skal henholde sig til den lov, der er anvendelig på den omtvistede forpligtelse i medfør af de lovkonfliktregler, der gælder for dem?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. december 1997 af Arbeidsrechtbank Brugge, Afdeling Oostende, i sagen Jozef Van Coile mod Rijksdienst voor Pensioenen

(Sag C-442/97)

(98/C 55/41)

Ved kendelse afsagt den 22. december 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. december 1997, har Arbeidsrechtbank Brugge i sagen Jozef Van Coile mod Rijksdienst voor Pensioenen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Artikel 32b, stk. 5, i koninklijk besluit tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevings-

spensioen voor werknemers (kongelig anordning af 21. december 1967 om de almindelige bestemmelser om alders- og efterladtepension til arbejdstagere) indeholder følgende bestemmelse: »En arbejdstager, som har været beskæftiget som sådan i perioden mellem den 1. januar 1938 og den 1. januar 1945, og for hvem der er foretaget en indbetaling, der mindst udgør det i stk. 2 fastsatte årlige beløb, anses for at have foretaget indbetalinger af en sådan størrelse, at vedkommende har godtgjort at have haft en regelmæssig hovedbeskæftigelse i hele perioden mellem det tidspunkt, hvor den godtgjorte beskæftigelse ophørte, og den 1. januar 1946.«

I artikel 32b, stk. 6, i den kongelige anordning af 21. december 1967 bestemmes: »Formodningen i henhold til stk. 4 og 5 anses kun for afkræftet for så vidt angår perioder, for hvilke vedkommende har krav på en pension i henhold til en anden belgisk pensionsordning, bortset fra ordninger for selvstændige, eller en udenlandsk ordning.«

Er en bestemmelse som bestemmelsen i artikel 32b, stk. 6, i den kongelige anordning af 21. december 1967 en bestemmelse i en medlemsstats lovgivning om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, som ikke finder anvendelse på en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), jf. artikel 46b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71?

Slettelse af sag C-322/96 ⁽¹⁾
(98/C 55/42)

Ved kendelse af 12. september 1997 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-322/96 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo), ICT-Indústria e Comércio Têxtil, SA mod Fazenda Pública, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 336 af 9.11.1996.

Slettelse af sag C-169/97 ⁽¹⁾
(98/C 55/43)

Ved kendelse af 18. september 1997 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-169/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Portugal, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 199 af 28.6.1997.

Slettelse af sag C-193/96 ⁽¹⁾
(98/C 55/44)

Ved kendelse af 25. september 1997 har formanden for Sjette Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-193/96 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Köln), Richard Buchen GmbH mod Bezirksregierung Köln, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 210 af 20.7.1996.

Slettelse af sag C-205/97 ⁽¹⁾
(98/C 55/45)

Ved kendelse af 5. december 1997 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-205/97 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo), Fazenda Pública mod Associação Nacional de Transportes Públicos Rodoviários de Mercadorias (Antram), i tilstedeværelse af Ministério Público, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 252 af 16.8.1997.

RETTEEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEEN I FØRSTE INSTANS

den 17. december 1997

i sag T-152/95, Odette Nicos Petrides Co. Inc. mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Den fælles markedsordning for råtabak — Kommissionens forvaltning — erstatningssøgsmål — forældelse — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet)*

(98/C 55/46)

(Processprog: fransk)

I sag T-152/95, Odette Nicos Petrides Co. Inc., Kavala (Grækenland), ved advokaterne Edouard Didier og Joël Grangé, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Carlos Zeyen, 67, rue Ermesinde, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Gérard Berscheid), angående en påstand om, at Kommissionen i medfør af EF-traktatens artikel 178 og artikel 215, stk. 2, tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den skade, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af forvaltningen af den fælles markedsordning for råtabak i perioden 1990-1991, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 17. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*
- 2) *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 268 af 14.10.1995.

DOM AFSAGT AF RETTEEN I FØRSTE INSTANS

den 17. december 1997

i sag T-159/95, Luigia Dricot m.fl. mod Kommissionen
for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse om, at en ansøger ikke har bestået den mundtlige prøve — overensstemmelse mellem klagen og stævningen — princippet om ligebehandling af mænd og kvinder — princippet om forbud mod forskelsbehandling — begrundelsespligtens omfang — udvælgelseskomitéens vurdering)*

(98/C 55/47)

(Processprog: fransk)

I sag T-159/95, Luigia Dricot og 29 andre sagsøgere, tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fælles-

skaber, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Véronique Leclercq og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Gianluigi Valsesia og Ana Maria Alves Vieira), angående påstand om annullation af afgørelser truffet af udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/B/9/93 om, at sagsøgernes præstation ved den mundtlige del af den nævnte udvælgelsesprøve ikke berettiger til point svarende til det minimum, der er krævet i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og om som følge heraf ikke at opføre sagsøgerne på listen over beståede ansøgere, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 17. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*
- 2) *Hver part bærer sine omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 268 af 14.10.1995.

DOM AFSAGT AF RETTEEN I FØRSTE INSTANS

den 17. december 1997

i sag T-110/96, Dominique-François Bareth mod Den
Europæiske Unions Regionsudvalg ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve — afslag på at udnævne en bestået ansøger — magtfordrejning — princippet om ligebehandling — begrundelsespligt)*

(98/C 55/48)

(Processprog: fransk)

I sag T-110/96, Dominique-François Bareth, tjenestemand ved Den Europæiske Unions Økonomiske og Sociale Udvalg, Bruxelles, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, mod Den Europæiske Unions Regionsudvalg (befuldmægtiget: Dominique Lagasse), angående en påstand om annullation af Regionsudvalgets afgørelse af 20. september 1995, for så vidt det derved afslås at udnævne sagsøgeren til en af de ledige stillinger, der blev nævnt i meddelelsen om intern udvælgelsesprøve A/02/95, og der udnævnes andre beståede ansøgere til disse stillinger, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 17. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Regionsudvalgets afgørelse af 20. september 1995 annulleres, for så vidt det afslås at udnævne sagsøgeren til en af de ledige stillinger, der nævnes i meddelelsen om intern udvælgelsesprøve A/02/95.

2) Regionsudvalgets afgørelse af 20. september 1995 annulleres, for så vidt der udnævnes en række beståede ansøgere, der blev indplaceret efter sagsøgeren på egnethedslisten, til en række ledige stillinger, som nævnes i meddelelsen om intern udvælgelsesprøve A/02/95.

3) Regionsudvalget betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 294 af 5.10.1996.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. december 1997

i sag T-208/96, Eberhard Eiselt mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Faglig efteruddannelse — afslag på deltagelse — tilside-sættelse af vedtægtens artikel 24 og af ligebehandlingsprincippet — krav om erstatning af det lidte tab)

(98/C 55/49)

(Processprog: italiensk)

I sag C-208/96, Eberhard Eiselt, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Ispra (Italien), ved advokat Giuseppe Marchesini, Vicenza, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Gianluigi Valsesia), hvori der er nedlagt påstand om annulation dels af Kommissionens afslag på at lade sagsøgeren deltage i det kursus for faglig efteruddannelse, han anmodede om, dels af Kommissionens afgørelse om at pålægge sagsøgeren opgaver, som hverken svarede til hans kvalifikationsbeviser, hans faglige erfaring eller de opgaver, han oprindeligt blev ansat til at varetage, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne K. Lenaerts og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 17. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises, for så vidt sagsøgeren har påstået fastslået, at det var ulovligt at pålægge ham opgaver, som han ikke var forberedt til, og som han ikke oprindeligt blev ansat til at varetage, idet pålæggelsen af sådanne opgaver ikke var i overensstemmelse med institutionens interesser.

2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

3) Hver part betaler sine omkostninger.

(¹) EFT C 94 af 22.3.1997.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 18. december 1997

i de forenede sager T-159/94 og T-160/94, Ajinomoto Co. Inc. og The NutraSweet Company mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(Annullationssøgsmål — dumping — aspartam — retten til at varetage sine interesser — normal værdi — referenceland — patent — skade)

(98/C 55/50)

(Processprog: engelsk)

I de forenede sager T-159/94, Ajinomoto Co. Inc., Tokyo, ved advokat Mario Siragusa, Rom, og advokat Till Müller-Ibold, Frankfurt am Main, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe, og sag T-160/94, The NutraSweet Company, Deerfield, Illinois (USA), først ved advokaterne Otto Grolig, Peter Bogaert og Koen Vanhaerents, Bruxelles, og derefter ved advokaterne Otto Grolig, Jean-François Bellis og Fabrizio Di Gianni, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Loesch, 11, rue Goethe, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Eric Stein, Guus Houttuin, Hans-Jürgen Rabe og Georg M. Berrisch), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Eric L. White, Nicholas Khan samt, først, Marc Cran og, derefter, Fergus Randolph), angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EØF) nr. 1391/91 af 27. maj 1991 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af aspartam med oprindelse i Japan og Amerikas Forenede Stater (EFT L 134 af 29.5.1991, s. 1), har Retten (Femte Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne V. Tiili, J. Azizi, R. M. Moura Ramos og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Rådets.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 291 af 8.11.1991.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 18. december 1997

i sag T-178/94, Asociación Telefónica de Mutualistas (ATM) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Statsstøtte — nedsættelse af sociale bidrag — henlæggelse af klagen — retlig interesse i søgsmål — afvisning)

(98/C 55/51)

(Processprog: spansk)

I sag T-178/94, Asociación Telefónica de Mutualistas (ATM), Madrid, ved advokaterne Juan Eugenio Blanco Rodriguez, Bernardo Vicente Hernández Bataller, Madrid, og advokat Lydie Lorang, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat André Sérébriacoff, 11, rue Goethe, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: under den skriftlige forhandling først Francisco Enrique González Diaz og Michel Nolin, derefter Francisco Santaolalla og Michel Nolin, og under den mundtlige forhandling Ferdinando Castillo de la Torre), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning, som meddelt Asociación Telefónica de Mutualistas ved Kommissionens skrivelse D/30508 af 15. februar 1994, om at henlægge den klage, organisationen havde indgivet over en påstået statsstøtte til aktieselskabet Compañía Telefónica de España, har Retten (Første Udvidede Afdeling), sammensat af præsidenten, A. Saggio, og dommerne A. Kalogeropoulos, V. Tiili, R. M. Moura Ramos og J. Pirrung; justitssekretær: ekspeditionssekretær B. Pastor, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 174 af 25.6.1994.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 12. december 1997

i sag T-167/94 (92), Detlef Nölle mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Fastsættelse af sagsomkostninger)

(98/C 55/52)

(Processprog: tysk)

I sag T-167/94 (92), Detlef Nölle, der driver virksomhed under firmanavnet »Eugen Nölle«, med bopæl i Remscheid (Tyskland), ved advokaterne Frank Montag og Hans-Joachim Prieß, Bruxelles, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Jorge Monteiro, Jürgen

Huber, Hans-Jürgen Rabe og Georg M. Berrisch) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Eric White og Claus-Michael Happe), angående en begæring om fastsættelse af sagsomkostningerne efter Rettens dom af 18. september 1995 (sag T-167/94, Nölle mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 2589), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Kalogeropoulos, og dommerne C. P. Briët, C. W. Bellamy, A. Potocki og J. Pirrung; justitssekretær: H. Jung, den 12. december 1997 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

De omkostninger inklusive parternes omkostninger under nærværende sag, som sagsøgte skal erstatte Rådet for Den Europæiske Union, fastsættes til i alt 20 000 DEM.

⁽¹⁾ EFT C 222 af 18.8.1993.

Sag anlagt den 17. september af Dipl.-Ing. Kurt Giegerich mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-253/97)

(98/C 55/53)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. september 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dipl.-Ing. Kurt Giegerich, Osmate/VA (Italien), ved advokat Dr. Bernd Potthast, Dr. Hans-Josef Rüber og Albert Potthast, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagsøgtes afgørelse af 18. oktober 1996 annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det tab, der er påført ham ved, at han ikke blev forfremmet til lønklasse A 3 den 25. marts 1991, idet der betales et beløb udgørende forskellen mellem lønningerne i lønklasse A 4 og A 3 for perioden fra april 1991 til dags dato, og det fastslås, at det tab, der er opstået ved, at sagsøgeren — og i givet fald hans enke ved en senere enkepension — får udbetalt en mindre pension, skal udlignes.

— Subsidiært tilpligtes sagsøgte at betale sagsøgeren erstatning for det tab, der er påført ham ved, at han ikke blev forfremmet til lønklasse A 3 pr. 1. november 1995, både mens han var i aktiv tjeneste, og mens han er pensioneret, og i givet fald hans enke ved en senere enkepension.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der har været på pension siden 1. november 1996, ledede fra marts 1991 den store og betydningsfulde Management Support Unit i Det Fælles Forskningscenter i Ispra og var indplaceret i lønklasse A 4. Før han blev forflyttet til denne stilling, gav hans daværende foresatte ham tilsagn om, at dette måtte og ville føre til en forfremmelse til lønklasse A 3. En sådan forfremmelse blev imidlertid senere nægtet ham.

Sagsøgeren anfægter nu den manglende overholdelse af det i 1991 givne tilsagn om forfremmelse, den manglende forfremmelse i årene 1991-1996 samt den manglende forfremmelse i 1996 med tilbagevirkende gyldighed pr. 1. november 1995. Med henblik herpå påberåber han sig både forbuddet mod forskelsbehandling, henholdsvis ligebehandlingsgrundsætningen, og sagsøgtets omsorgspligt over for sagsøgeren, da han havde krav på ligesom de andre ledere i Det Fælles Forskningscenters administration at blive indplaceret i en stilling i lønklasse A 3. Sagsøgeren støtter kravet om erstatning på, at forfremmelsesproceduren vedrørende tjenestemænd i lønklasse A 3 i 1996 blev afviklet på en retligt anfægtelig måde. Sagsøgerens bedømmelse blev således ikke udfærdiget rettidigt, ligesom de aktuelle bedømmelser ikke forelå ved udvælgelsesprøven. Hvis proceduren var blevet afviklet korrekt, ville sagsøgeren være blevet forfremmet med tilbagevirkende gyldighed fra den 1. november 1995 til en A 3-stilling, der var blevet ledig efter en pensionering. Sagsøgeren ville i så fald have arbejdet et helt år i denne stilling, før han blev pensioneret. Han har derfor krav på at blive stillet, som om sagsøgte havde opfyldt sin forpligtelse korrekt. Dette indebærer erstatning af det materielle tab ved udligning af forskellen mellem lønnen i lønklasse A 4 og i lønklasse A 3 samt en tilsvarende udligning i forbindelse med pensionen.

Sag anlagt den 2. december 1997 af Mauro Alzetta m.fl.
mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-298/97)

(98/C 55/54)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Mauro Alzetta, Maria Luisa Antonini, Maria Angela Avon, Pietro Avon, Marzio Biasotto, Roberto Bianchin, Venanzio Bagatin, Leo Bit,

Giuseppe Bortolus, Urbano Bortolussi, Francesco Brovedani, Roberto Bot, Leone Carcione, Elio Casagrande, Giuseppe Cicagna, Luigi Cogato, Franco Corradini, Aldo Cozzi, Marinella Dal Pos, Guido De Re, Giovanni De Zotti, Enzo Favalessa, Giuseppe Furlan, Michelino Marchese, Graziella Marson, Pierluigi Miorini, Claudio Piccolo, Mario Pinna, Giorgio Pivetta, Luciano Stelvio Pivetta, Enrico Pizzolitto og Mariano Sferruggia, ved advokaterne Antonia Pili, Pordenone, og Anselmo Barone og Giancarlo Pezzano, Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Principalt, at Kommissionens beslutning K(97)2735 endelig udg. af 30. juli 1997 annulleres.
- Subsidiært, at beslutningen annulleres, for så vidt som det herved (i artikel 5) er fastsat, at Den Italienske Republik skal tilbagesøge støtten (med virkning fra den 1. juli 1990), med renter fra den dag, hvor støtten blev udbetalt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag T-288/97, Regione Friuli-Venezia Giulia mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i Tidende.

Sag anlagt den 9. december 1997 af Bavarian Lager
Company Limited mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber

(Sag T-309/97)

(98/C 55/55)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. december 1997 anlagt sag af Bavarian Lager Company Limited ved advokat Stephen Hornsby, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat André Marc, 56-58, rue Charles Martel.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelser af 16. maj 1997, 9. juli 1997 og 18. september 1997 annulleres, for så vidt sagsøgeren herved nægtes indsigt i følgende dokumenter:

Den begrundede udtalelse, som Kommissionen udarbejdede efter at have foretaget en nærmere vurdering af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i The Supply of Beer (Tied Estates) Order 1989 SI 1989/2390.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det sagsøgende selskab, der importerer tysk øl, navnlig med henblik på udskænkning i pubber og barer i det nordlige England, måtte konstatere, at det ikke kunne afsætte sine produkter, eftersom et betydeligt antal pubber i Det Forenede Kongerige er »bundet« af aftaler, hvorefter de er forpligtet til at købe deres øl hos bestemte bryggerier i henhold til eneretsaftale, og fordi de store britiske bryggerier er helt dominerende på markedet.

I 1989 udstedte Det Forenede Kongeriges regering The Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 SI 1989/2390 (bekendtgørelse om afsætning af øl (»bundne« etableringer)). I henhold til bekendtgørelsen skulle britiske bryggerier med interesser i mere end 2 000 pubber give sådanne pubbers indehavere mulighed for at få forsyninger af et »fremmed ølmærke« fra et andet bryggeri. Bekendtgørelsens artikel 7, stk. 2, litra a), (kendt under betegnelsen Guest Beer Provision, herefter »GBP«) bestemte, at det fremmede ølmærke skulle være øl gæret på fad (»cask conditioned«) med en alkoholstyrke på mindst 1,2 vægtprocent.

Bestemmelsen medførte, at sagsøgerens produkt blev udelukket fra de pubber, der kontrolleres af lokale bryggerier. Den er derfor ifølge sagsøgeren en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførelsesrestriktion og således ulovlig i henhold til EF-traktatens artikel 30. Da det britiske publikum reelt afskæres fra at kunne nyde tysk øl, medfører bestemmelsen en begrænsning af konkurrencen og af forbrugernes valgmuligheder, såvel i engros som i detailledet.

På den baggrund indgav sagsøgeren i april 1993 en klage til Kommissionen, som i september 1995 meddelte sagsøgeren, at den havde indledt en nærmere undersøgelse vedrørende GBP og havde fremsendt en åbningskrivelse til den britiske regering vedrørende bestemmelsen, jf. den i EF-traktatens artikel 169 fastsatte procedure. Efter en pressemeddelelse fra Kommissionen i 1996, hvorefter Kommissionen havde truffet afgørelse om at fremsætte en begrundet udtalelse over for den britiske regering, meddelte regeringen, at den påtænkte at ændre GBP. Herefter underrettede Kommissionen i april 1997 sagsøgeren om,

at på baggrund af den påtænkte ændring af GBP var artikel 169-proceduren blevet stillet i bero, og Kommissionen havde ikke fremsat den begrundede udtalelse over for den britiske regering.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at GBP, som ændret, fortsat er i strid med artikel 30, og at Kommissionen begik en fejl, da den traf afgørelse om at afslutte artikel 169-proceduren over for Det Forenede Kongerige. Ifølge det sagsøgende selskab vil aktindsigt i den begrundede udtalelse være det til nytte med henblik på den sag, selskabet påtænker at anlægge mod den britiske regering, idet udtalelsen afspejler Kommissionens synspunkter med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt GBP i bestemmelsens oprindelige affattelse er lovlig i henhold til fællesskabsretten, og sagsøgerens advokater vil i kraft heraf kunne vurdere, om sagsøgeren vil kunne vinde en sag mod den britiske regering, inden sagsøgeren faktisk anlægger en sådan sag.

Kommissionen afslog imidlertid gentagne begæringer fra sagsøgeren om at få udleveret en kopi af den begrundede udtalelse, idet Kommissionen henviste til, at afslaget på at give aktindsigt i den begrundede udtalelse er begrundet, hvis dens offentliggørelse kunne skade beskyttelsen af offentlige interesser, navnlig når det drejer sig om Kommissionens inspektioner og undersøgelser. Denne undtagelse er fastsat i adfærdskodeksen for aktindsigt i Rådets og Kommissionens dokumenter, som Kommissionen vedtog den 8. februar 1994.

Ifølge sagsøgeren er Kommissionens standpunkt i strid med adfærdskodeksen, hvori det hedder, at »offentligheden skal have størst mulig adgang til de dokumenter, som Kommissionen ligger inde med«. Endvidere og navnlig er synspunktet i strid med de principper, Retten opstillede i dommen i sag T-105/95, WWF UK Worldwide Fund for Nature mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. De grundlæggende principper om god forvaltnings-skik, om åbenhed og om ansvarlighed tilsiger, at den begrundede udtalelse udleveres til sagsøgeren som begæret.

Sag anlagt den 16. december 1997 af De Nederlandske Antiller mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-310/97)

(98/C 55/56)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. december 1997 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af De Nederlandske Antiller ved advokaterne P. V. F. Bos og M. M. Slotboom, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse 97/803/EF af 24. november 1997 (EFT L 329 af 29.11.1997, s. 50) annulleres i medfør af EF-traktatens artikel 173 og 174
- Subsidiært annulleres artikel 1, nr. 31, nr. 32, nr. 53 (for så vidt bestemmelsen vedrører artikel 232, stk. 1, første og andet led), nr. 54 og nr. 55, i Rådets afgørelse 97/803/EF af 24. november 1997 (EFT L 329 af 29.11.1997, s. 50) i medfør af EF-traktatens artikel 173 og 174.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved den anfægtede afgørelse (herefter »afgørelsen«) ændres afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med EØF ⁽¹⁾ (herefter »OLT-afgørelsen«) ved indsættelse af en række bestemmelser. Da OLT-afgørelsen i henhold til afgørelsens artikel 237 og 238 og bilag I hertil er rettet til De Nederlandske Antiller, idet De Nederlandske Antiller udtrykkeligt nævnes som et oversøisk land eller territorium, påvirkes sagsøgerens rettigheder og forpligtelser af afgørelsen, navnlig for så vidt angår præferenceordningen for varer med oprindelse i de oversøiske lande og territorier og ordningen med minimumseksportpriser.

Sagsøgeren frygter, at De Nederlandske Antiller vil lide væsentlig skade og blive frataget et betydningsfuldt middel i forbindelse med områdets sociale og økonomiske udvikling.

Til støtte for påstandene om annullation af beslutningen har sagsøgeren anført, at Rådet savnede kompetence, tilsidesatte væsentlige sagsbehandlingsforskrifter og EF-traktaten, bestemmelser om gennemførelse af EF-traktaten og/eller generelle fællesskabsretlige principper. Sagsøgeren fremfører nærmere følgende anbringender:

- manglende kompetence *ratione temporis*
- tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 131, stk. 3, artikel 132, stk. 1 og 5, artikel 133, stk. 1, artikel 136, stk. 2, og artikel 227, stk. 1
- tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet
- tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 3, litra r), jf. artikel 131, stk. 2
- tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

- tilsidesættelse af den præferencestatus, der ved EF-traktaten er indrømmet varer fra de oversøiske lande og territorier
- tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 85, jf. bilag XXXII til Lomé-konventionen
- tilsidesættelse af artikel 18 i Wiener-traktatrets-konventionen.

⁽¹⁾ EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1.

Sag anlagt den 8. december 1997 af Masotti srl m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-312/97)

(98/C 55/57)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Masotti srl, Masotti Ermidio, F.lli Pevere autotrasporti srl, Giacomo Folicaldi & figli snc, Pierluigi Tam Alceo di Tam, Nuova Friultrasport srl, Rudi Del Fabbro e del Raffaele Fabbro, Assisped srl, Castagnara Trasporti srl, Castelletti Ezio autotrasporti di Castelletti Ezio & C. sas, Nazzario Cesca, Roberto Cesca, D. & G. Spedizioni srl, Tracev srl, S.N.U.A. srl, Tecno Trasport srl, Italspurghi ecologia srl, Tib-cunja srl, Edoardo Grusovin, La Goriziana srl, Luigi Kodermac succ. srl, Autotrasporti Kusterle srl, Romano Caprara srl, Gia.Tra.Gianesini trasporti srl, Autotrasporti Ribi spa, Mattia Winkler srl, Interbartolo spa, Paolo Ceriani Autotrasporti srl, Trasporti teatrali di Paoletti Roberto & C. snc, Gianesini Erminio srl og Mar-Ter spedizioni Spa, ved advokaterne Roberto Petiziol og Alessandra Pergolese, Udine, og med valgt adresse på deres kontor, via Ginnasio Vecchio, 6, Udine.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Principalt, at Kommissionens beslutning K(97)2735 endelig udg. af 30. juli 1997 annulleres.
- Subsidiært, at beslutningen annulleres, for så vidt som det herved (i artikel 5) er fastsat, at Den Italienske Republik skal tilbagesøge støtten (med virkning fra den 1. juli 1990) med renter fra den dag, hvor støtten blev udbetalt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag T-288/97, Regione Friuli-Venezia Giulia mod Kommissionen ⁽¹⁾.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i Tidende.

Sag anlagt den 11. december 1997 af Anna Maria Baldo m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-313/97)

(98/C 55/58)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Anna Maria Baldo, Livio Lena, Francesco Peresson, Angelo Burello, Ugo Iuretig, Gianfranco Buiatti, Eligio Buiatti, Alberto Koren, Luigi Plesnicar, Antonella Marega, Gandolfo Interbartolo, Luigi Bandelli, Vincenzo Minutillo, Roberto Pontarini, Luigi Misson, Luigi Ferro, Mario Tristano Zanin, Narcizo Krt, Renato Nicoletti, Gilberto Damiani, Giuseppe Bergamo, Renato Frosutto, Lucio Zanin, Liberato Smoljan, Gianantonio De Monte, Guido Liva, Giancarlo Dominutti, Silvio Taboga, Dino Mini, Luigi Agostinis, Silvano Fontana, Luciano Caruzzi, Amabile Di Bidino, Renzo Tomasini, Sereno Narduzzi, Edo Collorigh, Giuliano Rizzi, Aurelio Coppola, Robertino Piron, Paolo Amerio (ditta Carlo Amerio & c.), Paolo Amerio (ditta Percotrans di Paolo Amerio & c.), Aurelio Murello, Claudio Aristone, Giuliano Budola, Aurelio Coppola, Luciano Deganis, Enzo Fantini, Attilio Uboldi, Paolino Culino, Arrigo Bernardis, Alfio Miniussi, Patrizia Monai, Celeste Cok og Angelo Di Vora, ved advokaterne Vincenzo Cinque og Luciana Candiella, Udine, og med valgt adresse hos sidstnævnte, på adressen via Morpurgo, 34, Udine.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Principalt, at Kommissionens beslutning K(97)2735 endelig udg. af 30. juli 1997 annulleres.
- Subsidiært, at beslutningen annulleres, for så vidt som det herved (i artikel 5) er fastsat, at Den Italienske Republik skal tilbagesøge støtten (med virkning fra den 1. juli 1990) med renter fra den dag, hvor støtten blev udbetalt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag T-288/97, Regione Friuli-Venezia Giulia mod Kommissionen ⁽¹⁾.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i Tidende.

Sag anlagt den 17. december 1997 af Dalmine SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-596/97)

(98/C 55/59)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dalmine SpA ved advokat Fabrizio Arossa og solicitor Rachel Brandenburger, solicitorfirmaet Freshfields, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss & Prussen, 2, place Winston Churchill, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 2 og 4 i Kommissionens beslutning K(97)3036 af 6. oktober 1997 annulleres af de i stævningen anførte grunde, i det omfang disse bestemmelser vedrører sagsøgeren.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er et italiensk aktieselskab, anfægter delvis en beslutning, som er vedtaget efter en undersøgelse foretaget af Kommissionen vedrørende stålørersproducenters påståede overtrædelser af artikel 85 i Rom-traktaten. Det er sagsøgerens opfattelse, at selv om artikel 4 i den anfægtede beslutning formelt nævner tre adressater, angiver den samme bestemmelse, at Kommissionen har forsøgt at forkynde beslutningen for SIDERCA Saic, som er et indirekte moderselskab til det sagsøgende selskab, og for »Techint Group«, som begge er etableret i Argentina, ved at aflevere beslutningen til sagsøgeren på sagsøgerens registrerede adresse.

Sagsøgeren gør i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har overtrådt en væsentlig formforskrift, har misbrugt sine beføjelser og har overtrådt Rom-traktaten og

dens gennemførelsesbestemmelser, idet Kommissionen ikke er beføjet til at fremsende en begæring til tredjemand om oplysninger ved en beslutning i henhold til artikel 11, stk. 5, i forordning nr. 17, som er blevet forkyndt for sagsøgeren, og kræve, at sagsøgeren skal videregive beslutningen til de andre parter, der er beslutningens adressater. Endvidere kan Kommissionen ikke lovligt forkynde beslutningen for to andre adressater gennem sagsøgeren alene på grundlag af en begrænset selskabsretlig forbindelse mellem sagsøgeren og SIDERCA. Selskabet gør gældende, at begrebet »økonomisk enhed« ikke er relevant for spørgsmålet, om der kan pålægges en adressat en forpligtelse til at videregive kopier af en beslutning til andre adressater. Da en af beslutningens adressater er »Techint Group«, opstår der endvidere et yderligere problem, eftersom »Techint Group« ikke er en definerbar juridisk person, men en betegnelse, som anvendes i forbindelse med et antal forskellige virksomheder, der driver forskelligartede forretninger, som i sidste ende ledes af San Faustin NV. Selv om sagsøgeren havde pligt til at videregive beslutningen, ville sagsøgeren ikke være i stand hertil, idet sagsøgeren ikke ville kunne identificere én af beslutningens adressater.

Det fremgår herudover klart af ordlyden af artikel 2 i den anfægtede beslutning, at Kommissionen anser sagsøgeren for at være solidarisk ansvarlig med hver af de andre adressater for betaling af enhver tvangsbøde, som måtte blive pålagt »Techint Group« og/eller SIDERCA i henhold til artikel 16, stk. 1, litra c), i forordning nr. 17, såfremt SIDERCA ikke fremkommer med de oplysninger, som Kommissionen har anmodet om i beslutningen. Herved har Kommissionen overtrådt både artikel 11 og 16 i forordning nr. 17 og princippet om individuel hæftelse, som er indbygget i forordningen. Hverken artikel 11, artikel 16 eller nogen anden bestemmelse i forordning nr. 17 giver Kommissionen beføjelse til at pålægge én virksomhed bøder for en anden virksomheds manglende udlevering af oplysninger, som er begæret i en beslutning i henhold til artikel 11, stk. 5. Såfremt den anfægtede beslutning bliver fuldbyrdet, vil det have til følge, at selskabet bliver berøvet sin grundlæggende processuelle ret til kontradiktion.

Endelig gør sagsøger gældende, at den anfægtede beslutning, ud over at være usammenhængende, selvmodsigende og utilstrækkeligt begrundet, fastsætter en højere tvangsbøde end hjemlet i artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 17.

Sag anlagt den 19. december 1997 af BSC Footwear Supplies m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-598/97)

(98/C 55/60)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. december 1997 anlagt sag mod Rådet for Den

Europæiske Union af BSC Footwear Supplies m.fl. ved advokaterne Alasdair Bel og Mark Powell, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning (EF) nr. 2155/97 af 29. oktober 1997 om indførelse af en endelig antidumpingtold på indførsel af fodtøj med overdel af tekstilmaterialer og med oprindelse i Folkerepublikken Kina og i Indonesien og om endelig opkrævning af den midlertidige told annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne, der er de samme som i sag T-73/97⁽¹⁾, nedlægger påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 2155/97⁽²⁾ om indførelse af en endelig antidumpingtold på indførsel af fodtøj med overdel af tekstilmaterialer og med oprindelse i Folkerepublikken Kina og i Indonesien. Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er hvad angår spørgsmålet om en tilsidesættelse af artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3283/94⁽³⁾ de samme som i sag T-73/97.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3283/94, idet det ikke som forudsat i de relevante bestemmelser er blevet godtgjort, at »den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet« påføres en væsentlig skade.

Herudover gør sagsøgerne gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 20, stk. 4 og 5, i forordning (EF) nr. 3283/94. Kommissionen undlod under den administrative procedure forud for udstedelsen af forordning (EF) nr. 2155/97 at overholde de proceduremæssige garantier, som sagsøgerne havde i henhold til artikel 20 i antidumpinggrundforordningen. Navnlig tilsidesatte Kommissionen sagsøgernes ret til at opnå endelige »oplysninger« og til at gøre deres synspunkter herom gældende. Sagsøgernes ret til at varetage deres interesser blev dermed tilsidesat.

Endelig gør sagsøgerne gældende, at beslutningen om at indføre en antidumpingtold på 49,2% på en vare, der næsten er umulig at finde i Fællesskabet (nærmere bestemt fodtøj fremstillet på grundlag af en vulkaniseringsproces), er uforholdsmæssig og dermed retsstridig.

⁽¹⁾ EFT C 166 af 31.5.1997, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 298 af 1.11.1997, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 349 af 31.12.1994, s. 1).

Sag anlagt den 19. december 1997 af Swedish Match Advertising Products NV/SA mod Rådet for Den Europæiske Union
(Sag T-599/97)
(98/C 55/61)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. december 1997 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Swedish Match Advertising Products NV/SA ved advokaterne Francisco Miguel Rodero López og Dorio Mutti, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Lucy Dupong, 14A, rue des Bains.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- I medfør af EF-traktatens artikel 174, stk. 2, annulleres artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 2025/97 af 15. oktober 1997 delvis, for så vidt formålet med søgsmålet ikke er at opnå en annullation af bestemmelserne om den nugældende antidumpingtold, men at gennemtvinge, at denne erstattes af mere indgribende foranstaltninger om fastsættelse af en højere antidumpingtold på importen af reklametændstikker med oprindelse i Japan.
- I medfør af EF-traktatens artikel 174, stk. 2, træffes der bestemmelse om en opretholdelse af retsvirkningerne af den nugældende antidumpingtold, indtil de kompetente institutioner træffer de nye foranstaltninger, der med søgsmålet tilsigtes opnået.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den 15. oktober 1997 udstedte Rådet forordning (EF) nr. 2025/97 ⁽¹⁾ om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af reklametændstikker med oprindelse i Japan og om endelig opkrævning af den midlertidige told. Ved forordningen fastsættes tolden til 43,2 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, dog med undtagelse af import af den pågældende vare, som fremstilles og eksporteres af nogle angivne selskaber. For disse selskabers vedkommende andrager tolden mellem 9,9 og 27,8 %.

Sagsøgeren gør gældende, at den nugældende antidumpingtold ikke er høj nok til at forhindre den væsentlige skade, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, herunder navnlig sagsøgeren selv, fortsat påføres. De kompetente institutioner bør derfor erstatte den nugældende told med en mere indgribende (dvs. højere) told.

Sagsøgeren anfører, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, litra a), og artikel 8, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 ⁽²⁾ (herefter »antidumpinggrundforordningen«), idet Kommissionen nægtede at give oplysninger til Fédération Européenne des Fabricants d'Allumettes (FEFA). Dette er udtryk for en tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningens artikel 7,

stk. 4, litra a), da princippet om retten til at blive hørt skal overholdes af fællesskabsmyndighederne og ikke alene af parterne. Kommissionens manglende meddelelse af oplysninger er også udtryk for en manglende overholdelse af det krav om gennemskuellighed, der forudsætningsvis fremgår af artikel 7, stk. 4, litra a), og artikel 8, stk. 2, litra b). Derudover har Kommissionen tilsidesat sagsøgerens ret til kontradiktion i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 7, stk. 4, litra b), derved, at den undlod at give oplysninger, der var af afgørende betydning for spørgsmålet om den endelige størrelse af den antidumpingtold, som blev pålagt en japansk konkurrent.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at der er sket en tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningens artikel 2 derved, at fællesskabsinstitutionernes bestemmelse af dumpingens ret til behæftet med åbenbare fejl med hensyn til vurderingen af de faktiske omstændigheder.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 190. Rådet afviste sagsøgerens argumenter alene med den begrundelse, at andre forhold end de af sagsøgeren angivne var fremgået af undersøgelsen. Det eneste, der for sagsøgeren fremgår af begrundelsen til den anfægtede forordning, er, at selskabets angivelser vedrørende spørgsmålet om bestemmelsen af dumpingens ret ikke er blevet lagt til grund. Sagsøgeren kan ikke vurdere, hvorfor Rådet som en følge af afvisningen af selskabets argumenter besluttede at pålægge en japansk konkurrent en ganske virkningsløs antidumpingtold baseret på Rådets fejlagtigt beregnede dumpingmargen.

⁽¹⁾ EFT L 284 af 16.10.1997, s. 57.

⁽²⁾ EFT L 209 af 2.8.1988, s. 1.

Sag anlagt den 23. december 1997 af Onno Plug mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-608/97)

(98/C 55/62)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Onno Plug, Thônex (Schweiz), ved advokaterne Georges Vandersanden og Laure Levi, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson, SARL, 30, rue de Cessange.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelsen indeholdt i en skrivelse af 14. januar 1997 fra ansættelsesmyndigheden og, i det omfang Retten finder det påkrævet, af den udtrykkelige afgørelse om at afslå sagsøgerens klage, der blev truffet den 12. september 1997 og meddelt den 22. september 1997.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der tidligere var midlertidigt ansat ved Europa-Kommissionen, har allerede anlagt sag ved Retten to gange ⁽¹⁾. De væsentligste faktiske omstændigheder i den foreliggende sag er de samme som i sag T-47/97.

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af ansættelsesmyndighedens afgørelse i ansættelsesmyndighedens skrivelse til sagsøgeren af 14. januar 1997, som blev meddelt den 22. januar 1997. I skrivelsen afslog ansættelsesmyndigheden at efterkomme sagsøgerens anmodning om at opfylde Rettens dom af 27. februar 1992 i sag T-165/89 ⁽²⁾ i overensstemmelse med dens indhold og således at trække det udkast til afgørelse i henhold til artikel 19 i ordning om dækning af risikoen for ulykker og erhvervsygdomme hos tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber tilbage, som Kommissionen udarbejdede den 27. november 1996 på grundlag af de lægelige konklusioner, der var afgivet af nye eksperter. Sagsøgeren har i nærværende sag nedlagt påstand om annullation af afgørelsen i skrivelsen af 14. januar 1997, hvori der endeligt tages stilling til, om udkastet til afgørelse af 27. november 1996 er i overensstemmelse med reglerne, og anføres, at sagen kun kan anfægtes ved indbringelse for lægeudvalget. Sagsøgeren har gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af retskraften af dommen af 27. februar 1992 i sag T-165/89, at der ikke er sket opfyldelse af dommen efter dens indhold, at der foreligger magtfordrejning, at der er sket tilsidesættelse af dækningsordningens artikel 18 og 19, at der er sket tilsidesættelse af princippet om god forvaltnings-skik, som bl.a. er nedfældet i artikel 15 i bilag VIII til vedtægten, og, subsidiært, en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 73 og artikel 12 i dækningsordningen.

⁽¹⁾ Sag T-165/89 (EFT C 23 af 31.1.1990, s. 9) og sag T-47/97 (EFT C 142 af 10.5.1997, s. 22).

⁽²⁾ Sml. 1992 II, s. 367.

Sag anlagt den 23. december 1997 af Hanne Norup Carlsen m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-610/97)

(98/C 55/63)

(Processprog: dansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. december 1997 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Hanne Norup Carlsen, Ingeborg Fangel, Nicolas Fischer, Jørgen Erik Hansen, Marianne Henriksen, Ole Donbæk Jensen, Yvonne Petersen, Iver Reedtz-Thott, Lars Ringholm og Arne Würigler ved advo-

kat Karen Dyekjær-Hansen, København, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

— Rådet for Den Europæiske Unions beslutning af 3. november 1997 annulleres, for så vidt som Rådet herved nægter at udlevere dokumenter hidrørende fra de juridiske tjenester, herunder navnlig:

— DOK.R/2026/77 (ENV.118) (AGRI 563)

— DOK.R/1867/77 (JUR.95) (ENV.106) samt

— DOK.R/2048 dk/77 (ENV.199) (AGRI 568).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne i nærværende sag har anlagt sag mod den danske statsminister vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt han var berettiget til at ratificere traktaten om Den Europæiske Union, under anbringende af, at tiltrædelse heraf var i strid med den danske grundlovs § 20, hvorefter beføjelser, som tilkommer rigets myndigheder, i nærmere bestemt omfang ved lov kan overlades til mellemfolkelige myndigheder. Sagen verserer nu ved den danske Højesteret.

Under sagens behandling for Højesteret har det ifølge sagsøgerne været af væsentlig betydning at opnå indsigt i visse dokumenter hos Rådet for Den Europæiske Union, der relaterer sig til retsakter, som belyser udstrækningen af den ved de danske tiltrædelseslove til EU overladede kompetence, herunder navnlig spørgsmålet om anvendelse af traktatens artikel 235 forud for Maastricht-traktaten. Sagsøgerne har under sagens behandling for Højesteret fremsat begæring om, at den danske regering pålægges at fremlægge en lang række dokumenter, som navnlig angår de betragtninger, der er anført af de øvrige medlemsstater og Rådets Juridiske Tjeneste vedrørende hjemmelsgrundlaget for Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1), og ved Højesterets kendelse af 3. november 1997 har sagsøgerne fået delvis medhold. Højesteret har ikke i denne forbindelse påkendt spørgsmålet om udlevering af dokumenter, der beror hos Rådet, hvilket spørgsmål sagsøgerne forud for kendelsen havde rettet henvendelse om til Rådet.

Ved den anfægtede beslutning imødekom Rådet begæringen om udlevering af dokumenter, dog bortset fra de udtalelser fra Rådets og Kommissionens juridiske tjenester, der tillige blev ønsket udleveret. Rådet anførte i denne forbindelse, at disse udtalelser i henhold til fast praksis ikke udleveres, da offentliggørelse af de juridiske tjenesters holdninger til spørgsmål, som behandles af Rådet, kunne skade den offentlige interesse i opretholdelsen af retssikkerheden og fællesskabsrettens stabilitet samt den offentlige interesse i, at Rådet har adgang til uafhængig juridisk rådgivning.

Til støtte for påstanden gør sagsøgerne gældende, at Rådet ikke har overholdt begrundelskravet i traktatens artikel 190. Rådet har ikke fyldestgørende begrundet, hvorfor udlevering af de dokumenter, der nægtes aktindsigt i, skulle være i strid med »offentlighedens interesser«. Da begrundelsen blot består i en standardmæssig henvisning til, at udtalelser udarbejdet af de juridiske tjenester en bloc anses for undtaget fra adgangen til aktindsigt uden nogen form for konkret stillingtagen til, om de påberåbte hensyn til opretholdelse af retssikkerheden og fællesskabsrettens stabilitet gør sig gældende med hensyn til de ønskede dokumenter, må beslutningen allerede af denne grund annulleres som behæftet med væsentlige formelle mangler.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at beslutningen er i strid med grundlæggende retsprincipper vedrørende anvendelse af traktaten, herunder i særdeleshed det gældende princip om åbenhed i beslutningsproceduren, jf. erklæring nr. 17 i slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, adfærdskodeksen for aktindsigt i Rådets og Kommissionens dokumenter (93/730/EF, EFT L 340 af 31.12.1993, s. 41) og Rådets afgørelse 93/731/EF af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter (EFT L 340 af 31.12.1993, s. 43). Sagsøgerne anfører i denne forbindelse, at undtagelser fra det grundlæggende princip om åbenhed skal fortolkes indskrænkende, og Rådet kan derfor ikke undtage en hel gruppe af dokumenter fra aktindsigt, blot ud fra et kriterium om, hvorfra de hidrører. Der må i stedet konkret foretages en undersøgelse af, hvorvidt de hensyn, der er nævnt i adfærdskodeksen, begrundet, at det enkelte dokument undtages fra aktindsigt. Der foreligger ikke sådanne konkrete hensyn, der kan begrunde nægtelsen af aktindsigt.

Subsidiært anfører sagsøgerne, at de af Rådet påberåbte hensyn ikke ses at kunne foreligge med hensyn til de ønskede dokumenter. Tværtimod sikres opretholdelsen af retssikkerheden og fællesskabsrettens stabilitet ved, at offentligheden har ret til at kende det fulde grundlag for Rådets vedtagelse af sekundære retsakter.

Sag anlagt den 24. december 1997 af NV Transfluvia mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-611/97)

(98/C 55/64)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union af NV Transfluvia, Menen (Belgien), ved advokaterne P. Cavenaille og K. Tanghe, Liège, og med

valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. Schmitt, 62, avenue Guillaume.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

— Det fastslås, at de sagsøgte er ansvarlige for den skade, sagsøgeren har lidt.

— De sagsøgte tilpligtes således in solidum at betale et foreløbigt beløb på 46 655 281 BEF, med forbehold om forhøjelse eller nedsættelse under sagen, forrentet med 8 % fra den 1. januar 1993, hvor skaden faktisk indtrådte, indtil fuldstændig betaling sker.

— De sagsøgte tilpligtes in solidum at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som driver toldklarervirksomhed, gør gældende, at de sagsøgte gennem afskaffelsen af toldkontrollen og -formaliteterne ved de indre grænser gennem en række nærmere beskrevne handlinger har bevirket, at selskabets virksomhed inden for Fællesskabet er ophørt pr. 1. januar 1993. De sagsøgte har efter selskabets opfattelse ikke truffet passende overgangsforanstaltninger med henblik på at gøre det muligt for toldklarere gradvist at tilpasse sig den nye situation. For så vidt angår realiteten gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af velerhvervede rettigheder og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 24. december 1997 af N. V. Wybo mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-619/97)

(98/C 55/65)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union af N. V. Wybo, Poperinge (Belgien), ved advokaterne P. Cavenaille og K. Tanghe, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. Schmitt, 62, avenue Guillaume.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Det fastslås, at de sagsøgte er ansvarlige for den skade, sagsøgeren har lidt.
- De sagsøgte tilpligtes således in solidum at betale et foreløbigt beløb på 10 377 559 BEF, med forbehold om forhøjelse eller nedsættelse under sagen, forrentet med 8 % fra den 1. januar 1993, hvor skaden faktisk indtrådte, indtil fuldstændig betaling sker.
- De sagsøgte tilpligtes in solidum at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til de i sag T-611/97 ⁽¹⁾ anførte.

⁽¹⁾ Se side 33 i denne Tidende.

Sag anlagt den 30. december 1997 af E. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-2/98)

(98/C 55/66)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af E., Bruxelles, ved advokat med møderet for Nederlandenes Hoge Raad G. van der Wal, Haag, og advokat L. Y. J. M. Parret, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. May, Grand-rue 31.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den afgørelse i sagsøgtes skrivelse af 31. oktober 1997, hvorved der blev givet afslag på ansøgningen om tilbagebetaling af den skat til Fællesskaberne, som sagsøgeren har betalt siden 1. januar 1989, annulleres eller erklæres ugyldig.
- Det kendes for ret, at artikel 8 i aftalen med AIIC er ugyldig, eller at der ikke på grundlag heraf i perioden

fra 1. januar 1989 til og med 30. september 1995 kan indeholdes fællesskabsskat i sagsøgerens løn for det arbejde, som hun udførte som freelancetolk for sagsøgte.

- Sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale den skat til Fællesskabet, som sagsøgeren har betalt i perioden fra 1. januar 1989 til og med 30. september 1995, og som sagsøgeren nu anslår til 43 265 ECU, med renter på 8 % eller den herfor gældende rentefod.

— Subsidiært:

Sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgeren det tab, som nu anslås til 642 199 BEF, samt det tab, der nærmere skal fastsættes, og som skyldes yderligere krav fra de belgiske skattemyndigheder og/eller sociale sikringsinstitutioner vedrørende perioden fra 1. januar 1989 til og med 30. september 1995, i hvilken sagsøgte indeholdt skat til Fællesskaberne i sagsøgerens indtægter.

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgte var ikke berettiget til at opkræve skat til Fællesskaberne.

- 1) Ved at opkræve skat til Fællesskaberne i sagsøgerens tilfælde har Kommissionen handlet i strid med fællesskabsretten, bl.a. artikel 13 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter og bestemmelser til gennemførelse heraf og fusionstraktatens artikel 28 samt legalitetsprincippet; den har derudover også misbrugt sine beføjelser samt overskredet sine beføjelser.
- 2) Af de nævnte grunde er sagsøgtes nægtelse af at tilbagebetale den skat til Fællesskaberne, som sagsøgeren har betalt siden 1989, retsstridig; dermed står det ligeledes fast, at sagsøgte er forpligtet til at tilbagebetale det af sagsøgeren urigtigt erlagte.
- 3) Nægtelsen af tilbagebetaling er ligeledes i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og lighedsprincippet.

For så vidt Retten finder, at den ikke kan pålægge sagsøgte at tilbagebetale den skat til Fællesskaberne, som sagsøgeren har betalt, nedlægger sagsøgeren påstand om, at Retten fastslår, at sagsøgte er ansvarlig for det tab, der følger for sagsøgeren af sagsøgtes retsstridige adfærd (EF-traktatens artikel 215).